

ONTWERPBESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN GELDERLAND

Wet milieubeheer

1 INLEIDING

1.1 Aanvraagster

De vergunningaanvraag is ingediend door NV EPON te Zwolle op 6 december 2000. Daarna hebben wij bericht ontvangen dat voor aanvraagster in de plaats is gekomen de rechtspersoon Electrabel Nederland N.V. (Electrabel), eveneens gevestigd te Zwolle. Wij merken Electrabel aan als vergunningaanvraagster.

1.2 De inrichting en de aanvraag

De revisievergunningaanvraag ingevolge de Wet milieubeheer is ingediend voor de inrichting 'Centrale Gelderland' van Electrabel, gelegen aan de Weurtseweg 460 te Nijmegen. Centrale Gelderland produceert electriciteit voor het openbare net en levert als bijproduct stoom aan bedrijven van derden. De restproducten vliegass, bodemas en gips worden als bouwgrondstoffen afgezet.

De aanvraag betreft de bestaande inrichting, te weten een kolengestookte electriciteitscentrale waarin houtchips mogen worden bijgestookt (mits die niet bestaan uit afval in de zin van de milieuregelgeving) met bijbehorende voorzieningen en installaties, een loshaven en kolenpark, voorzieningen voor opslag en intern transport van grond- en hulpstoffen en van reststoffen, en voorzieningen voor facilitaire diensten. Naast de kolengestookte hoofdeenheid (G13) behoren een met huisbrandolie gestookte snelstartketel (SSK) en hulpketel (HK) bij de inrichting. De SSK voorziet in voortzetting van stoomleverantie bij onverwachte afschakeling van eenheid G13. De HK ondersteunt de start van G13 en levert bij langdurige stops stoom aan derden. Daarnaast heeft de vergunningaanvraag betrekking op een door Electrabel gewenste verandering van de inrichting en de werking daarvan met het oog op het bijstoken van biomassa in de kolengestookte eenheid, met bijbehorende faciliteiten voor transport, opslag en voorbehandeling daarvan. Tenslotte wordt met de aanvraag beoogd dat de al aanwezige voorzieningen om houtchips bij te stoken mogen worden gebruikt voor houtchips die in de zin van de milieuregelgeving moeten worden aangemerkt als afvalhout.

Electrabel is voornemens een deel van de huidige koleninzet voor eenheid G13 te vervangen door biomassa en door afvalhout als bijstook-brandstof. Zij heeft bedrijfseconomisch belang bij de inzet van deze brandstoffen in verband met de liberalisatie van de electriciteitsmarkt. Met verwezenlijking van dit voornemen vult vergunninghoudster haar deel van verplichtingen in, die voortvloeien uit het op 24 april 2002 tussen de electriciteitsproductiesector en de Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer afgesloten "Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie".

Aangezien de bijstook-brandstof tenminste grotendeels zal bestaan uit afvalstoffen komt de inrichting mede te vallen onder categorie 28 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

Een revisieprocedure was nodig omdat het nu nog vigerende samenstel van milieuvergunningen verouderd en versnipperd is.

Electrabel heeft de vergunningaanvraag na indiening verduidelijkt en voorzien van meer informatie op ons schriftelijk verzoek van 2 februari 2001. Na indiening van de vergunningaanvraag en MER heeft vergunningaanvraagster bovendien haar plannen bijgesteld. Aanvankelijk was zij van plan in eenheid G13 de al geruime tijd bestaande praktijk van het terugstoken van slib van de eigen

afvalwaterbehandelingsinstallatie (ABI-slib) te continueren. Zij heeft echter te kennen gegeven daarmee in april 2001 te stoppen en niet voornemens te zijn het terugstoken van ABI-slib te hervatten. Het terugstoken van ABI-slib is gestaakt en uit de vergunningaanvraag geschrapt. De wijzigingen van de vergunningaanvraag (door Electrabel samen met de ongewijzigde delen van de aanvraag als complete map aangeboden) hebben wij op 2 juli 2001 ontvangen. De bijgestelde vergunningaanvraag is tegelijk met de ontwerpvergunning ter inzage gelegd.

Wij verwijzen hierover ook naar de hoofdstukken 2 en 3.

1.3. Vergunningplicht ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Het dagelijks bestuur van het Zuiveringsschap Rivierenland is van oordeel dat het onderhavige project geen aanleiding is voor het laten indienen van een vergunningaanvraag ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bij het zuiveringsschap. Dit ligt vast in een brief van 12 februari 2001 aan vergunningaanvraagster.

De bijstook van biomassa zou tot gevolg kunnen hebben, dat over de door Rijkswaterstaat aan vergunninghoudster afgegeven vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor lozing op rijkswater opnieuw besloten moest worden. Rijkswaterstaat heeft hierover overleg gevoerd met vergunningaanvraagster en mondeling uitsluitel gegeven aan onze dienst Milieu en Water. Dit gesprek is door ons bevestigd in een brief aan vergunninghoudster van 26 april 2001, waarin wij tevens hebben vastgelegd dat aan paragraaf 8.1.3.2 van de Wet milieubeheer geen toepassing behoefde te worden gegeven.

1.4 Betrokken overheidsorganen en instanties

Bij de procedure zijn de volgende organen en instanties betrokken:

de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten Nijmegen, Beuningen, Heumen, Wychen, Groesbeek, Ubbergen, Over-Betuwe en Bommel;

Rijkswaterstaat directie Oost Nederland;

Waterschap Rivierenland;

VROM-Inspectie regio Oost (v/h Inspectie Milieuhygiëne Oost);

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, directie Oost;

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, directie Afvalstoffen;

de Commissie voor de milieu-effectrapportage;

het Afval Overleg Orgaan.

2 MILIEUEFFECTRAPPORT

Bij de voorbereiding van een besluit over bijstook van de kolengestookte centrale moest ingevolge de Wet milieubeheer en het Mer-besluit een milieu-effectrapport (MER) worden gemaakt.

Na het doorlopen van de daartoe voorgeschreven procedure hebben wij op 1 december 2000 een MER van vergunningaanvraagster ontvangen. Het MER is ter visie gelegd en daarop zijn schriftelijk en mondeling adviezen en opmerkingen ontvangen.

De Commissie MER heeft de adviezen en opmerkingen, een op verzoek van die commissie door vergunningaanvraagster bij het MER gegeven schriftelijke toelichting plus een reactie daarop van een van degenen die tot het geven van een reactie op de toelichting in de gelegenheid zijn gesteld (namelijk de indieners van adviezen en opmerkingen bij het MER), betrokken bij haar toetsingsadvies. Daarnaast heeft de Commissie MER de verandering van de plannen van vergunningaanvraagster met betrekking tot het terugstoken van ABI-slib (zie hierboven onder nr 1.2) bij haar toetsingsadvies betrokken.

In verband met de schriftelijke toelichting bij het MER van vergunningaanvraagster en de gelegenheid die indieners van adviezen en opmerkingen hebben gekregen om naar aanleiding daarvan nog een reactie in te zenden, en in verband met de aankondiging van Electrabel over wijziging van haar plannen inzake het ABI-slib, heeft de Commissie MER in overleg met ons haar toetsingsadvies enige tijd aangehouden na het verstrijken van de termijn die genoemd is in artikel 7.26 van de Wet milieubeheer. Zij heeft het toetsingsadvies op 31 mei 2001 uitgebracht.

De opmerkingen en adviezen, de toelichting van Electrabel, de reactie daarop en het toetsingsadvies van de Commissie MER met de bijbehorende aanbiedingsbrief worden tegelijk met de ontwerpvergunning ter inzage gelegd.

De Commissie MER concludeert samengevat: Hoewel het MER op een aantal punten voor verbetering vatbaar zou zijn bevat het, beschouwd in samenhang met Electrabel's toelichting en besluit met terugstoot van ABI-slib te stoppen, de noodzakelijke informatie voor het meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming.

De commissie beoordeelt de informatie in het MER over de bijstook van biomassa (de voorgenomen activiteit op grond waarvan een MER nodig was) in het algemeen als bondig, helder en toegankelijk.

Het terugstoken van ABI-slib is inmiddels in overeenstemming met de gewijzigde plannen van Electrabel uit de vergunningaanvraag geschrapt en doet niet meer ter zake als onderdeel van het meest milieugunstige alternatief van het MER. Wij zullen daarom niet ingaan op opmerkingen, reacties en adviezen naar aanleiding van het MER, die op het terugstoken van ABI-slib betrekking hebben.

Biomassa, afvalhout en kolen

Naar aanleiding de aanbiedingsbrief bij het toetsingsadvies van de Commissie MER van 31 mei 2001: In de centrale kunnen kolen van uiteenlopende kwaliteit worden ingezet. Bij het besluit op de aanvraag is daarmee rekening gehouden.

De betekenis van het MER voor het 'revisie-besluit' over de kolenstook zien wij als volgt:

Het MER geeft een beschrijving van effecten van biomassa- en afvalhoutbijstook plus kolenstook als onderdeel van het voorgenomen alternatief. Het laatste is op zich een activiteit waarvoor aanvraagster al eerder de nodige vergunningen waren verleend, en waarvoor een MER niet noodzakelijk was.

Het voorgenomen alternatief van het MER voor zover het de bijstook betreft beschouwen wij als achtergrond-document voor ons besluit op het overeenkomstige deel van de vergunningaanvraag. Voor de kolenstook heeft het MER niet die betekenis. De informatie van het MER daarover dient als illustratie voor de belasting die het gevolg is van de beschreven inzet van de centrale. Het is informatie die inzicht geeft in het relatieve belang van bijstook ten opzichte van de bestaande situatie. De in het MER beschreven milieubelasting ten gevolge van de kolenstook geeft de situatie zoals die zich in een bepaald jaar feitelijk voordeed gezien de in dat jaar gerealiseerde inzet van de centrale.

Ook op de reacties over 'kolenstook-aspecten' gaan wij niet in. Wij verwijzen naar hetgeen elders in deze considerans over dit onderwerp is geschreven.

Electrabel heeft samenstellingscriteria voor biomassa en afvalhout in het MER gezet. Ten tijde van indiening van het MER en vergunningaanvraag werkte Electrabel niet met een door haar beoogde limitatieve lijst van bij te stoken biomassa-soorten. De eventueel bij te stoken biomassa was - blijkens het MER- wel beperkt door de samenstellingscriteria, die waren gebaseerd op zowel BLA-eisen voor het betreffende deel van de rookgassen als technische eisen ten behoeve van de installatie. Overigens worden in de vergunning wel afvalcategorieën vastgelegd.

Het MER stelt dat reststoffen, ook indien de centrale bijgestookt wordt met biomassa en hout, aan de eisen voor bouwgrondstoffen moet voldoen. Hiermee wordt in het MER impliciet iets gezegd over de samenstelling van bodemas en vliegas.

Zoals in enkele reacties terecht wordt opgemerkt, zal de bijstook met afvalstoffen een doelmatige vorm van verwijdering moeten zijn. Bij de totstandkoming van een afvalbeheersplan worden daarvoor de afwegingen inzichtelijk gemaakt en keuzes gemaakt. Ten tijde van vaststelling van de vergunning wordt aan het dan vigerend beleid getoetst. Vóór dat moment worden geen stromen onttrokken aan het afvalcircuit. Na de rechterlijke uitspraak dat het bijgestookte hout afval is, is die bijstook stilgelegd. Ook hiervoor wordt nu op doelmatigheid getoetst.

Door het stellen van een emissienormen en continue meting van stof wordt aan de betreffende aanbeveling van de commissie voldaan. Ook is na toetsing van emissie aan immissienormen (grenswaarden en MTR-waarden) gecontroleerd of de uitwerp problemen oplevert.

Op de mogelijkheid mitigerende maatregelen te treffen voor geluidhinder ten gevolge van bedrijfsgebonden verkeer zijn wij bij de inhoudelijke overwegingen ingegaan.

Voor de monitoring van feitelijke emissies van een aantal stoffen zijn voorschriften aan de vergunning verbonden.

Voor zover bij de opmerkingen in algemene termen is aangevoerd, dat in het MER het meest milieuvriendelijke alternatief onjuist is geformuleerd of onvoldoende is onderzocht merken wij op dat ook het meest milieuvriendelijke alternatief ingevolge de wet moet zijn aan te merken als een alternatief dat redelijkerwijs in beschouwing moet worden genomen. De aangehaalde kritiek wijzigt ons oordeel over het MER (waarbij wij het schrappen van terugstook van ABI-slib in aanmerking nemen) niet.

Wat betreft dioxine- en andere emissies verwijzen wij naar de inhoudelijke overwegingen. Daarnaast verwijzen wij ook voor de rol die (ontwerp-)regelgeving bij ons besluit heeft gespeeld. Ook verwijzen wij naar de inhoudelijke overwegingen voor de toetsing aan immissienormen.

Een vergelijking van de bestaande emissie-situatie volgens het MER met de emissies zoals die in 1999 blijken het milieujaarverslag zijn gerealiseerd, is niet zonder meer mogelijk. De in 1999 blijken het verslag gerealiseerde emissie is voor een aantal stoffen bepaald door een eenmalige meting, doorberekend naar de bezettingsgraad van de centrale in dat jaar (ruim 50%). Het MER gaat uit van maximale bezettingsgraad voor biomassa en afval en de bezettingsgraad van kolen in 1998. Zink is beoordeeld als deel van de groep 'zware metalen'. Er zijn geen argumenten om voor dit metaal apart een beoordeling te doen. Dit geldt zeker nu het terugstoken van ABI-slib is vervallen.

Het gemengde karakter van de emissie, naar aanleiding waarvan het MER vragen heeft opgeroepen, heeft geleid tot een daarop toegespitst systeem van normstelling, waarbij het voorkomen van opvullen van emissienormen ook aandacht heeft gekregen.

Over het aantal werkelijke transportbewegingen per as ten gevolge van de bijstook met hout en biomassa kan met gebruik van een registratie voor aangevoerde afvalstoffen duidelijkheid ontstaan. Naar wij verwachten zal alle biomassa als afval moeten worden aangemerkt. Inventarisatie van te verwachten aantal vrachtbewegingen en onderzoek naar mogelijkheden tot vermindering daarvan wordt voorgeschreven.

Inmiddels heeft Rijkswaterstaat als bevoegd gezag te kennen gegeven dat voor de in het MER beschreven uitvoeringsvariant (waaruit het terugstoken van ABI-slib vult) momenteel geen nieuwe vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren nodig is.

Naar aanleiding van de wijziging van de plannen van vergunningaanvraagster inzake het terugstoken van ABI-slib hebben wij het volgende overwogen over de relatie tussen het MER en de vergunningaanvraag, zoals die uiteindelijk na bijstelling luidt.

Het voorgenomen alternatief van het MER kwam overeen met het plan dat vergunninghoudster had toen zij de oorspronkelijke versie van de vergunningaanvraag indiende.

Nadat zij haar plannen heeft bijgesteld en de vergunningaanvraag dienovereenkomstig heeft aangepast met het schrappen van het terugstoken van ABI-slib, ontstond in tweede instantie verschil tussen het voorgenomen alternatief en de bijgestelde aanvraag.

Uit vaste jurisprudentie blijkt dat een aanvraag na indiening nog gewijzigd kan worden, mits wijziging plaatsvindt voordat de aanvraag samen met een ontwerpvergunning ter inzage wordt gelegd en dus de ontwerpvergunning door belanghebbenden beoordeeld kan worden tegen het licht van de aanvraag waarop die betrekking heeft.

De vraag is of ingeval een MER met een niet meer actueel 'voorgenomen alternatief' bij de aanvraag is ingediend, hier anders over moet worden geoordeeld.

Nu het in het MER beschreven voorgenomen alternatief tenminste ook alle activiteiten omvat die vastliggen in de bijgestelde vergunningaanvraag, en omdat de in het voorgenomen alternatief van het MER beschreven effecten van het terugstoken van ABI-slib op dat alternatief 'in mindering' kunnen worden gebracht, menen wij dat dat ook in dit geval de vergunningaanvraag nog mocht worden gewijzigd zoals dat is gedaan.

Het MER geeft voldoende informatie over de nu aangevraagde variant om de milieugevolgen daarvan te kunnen beoordelen.

Wij zijn van mening dat ook voor de nu voorliggende vergunningaanvraag is voldaan aan de wettelijke MER-plicht.

Afrondend oordeel over het MER

Hoewel het MER duidelijker, vollediger en op onderdelen beter onderbouwd had kunnen zijn, is er geen reden om het te kwalificeren als een MER dat niet aan de vereisten voldoet. Daarbij betrekken we de aanvullende informatie die door Electrabel nog in februari 2001 op het MER is gegeven.

3 TOETSINGSKADER VOOR DE VERGUNNING, OVERIGE RECHTSTREEKS VOOR DE INRICHTING TOEPASSELIJKE REGELGEVING, ANDERE DOCUMENTEN

Regelgeving

De inhoud van de milieuvergunning moet voldoen aan de in hoofdstuk 8 en 10 van de Wet milieubeheer daarvoor gestelde regels.

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties A (BEES A) is op eenheid G13 niet van toepassing in verband met het bijstoken van afvalhout en biomassa (artikel 2 sub b ten zevende, BEES A). Het is eveneens niet van toepassing op de SSK wegens het geringe aantal bedrijfsuren per jaar (art. 2 sub b ten achtste, BEES A). Wel is het BEES A rechtstreeks van toepassing op de HK.

Het Besluit zwavelgehalte brandstoffen is ingevolge artikel 2 van dit besluit van toepassing op kolen en olie die worden verstoekt in respectievelijk eenheid G 13 en de SSK. Dit betekent dat het zwavelgehalte van de daarvoor ingezette brandstof op grond van het besluit niet hoger mag zijn dan de in het besluit genoemde waarden. Het verdraagt zich niet met het besluit om daarnaast in de vergunning eisen over het zwavelgehalte van deze brandstoffen op te nemen.

De inrichting valt onder de werking van het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO), op grond waarvan aan bepaalde verplichtingen met het oog op preventie van ongevallen moet worden voldaan.

De in de vergunning te maximeren geluidimmissie vanwege de inrichting is getoetst op eventuele (cumulatieve) overschrijding van grenswaarden die voortvloeien uit de zonering op grond van de Wet geluidhinder.

Het Besluit luchtemissies afvalverbranding (BLA) is ingevolge artikel 1 van dit besluit op eenheid G13 niet van toepassing.

De emissie naar de lucht van daarvoor in aanmerking komende stoffen is getoetst aan immissiewaarden van het Besluit luchtkwaliteit.

Tenslotte moet nog de richtlijn nr. 2000/76/EG van de Europese Unie betreffende de verbranding van afval genoemd worden.

De richtlijn heeft onder meer betrekking op zogenaamde meeverbrandingsinstallaties, waar de voorliggende vergunningaanvraag ook betrekking op heeft. Zij is in december 2000 in werking getreden. Op 28 december 2002 zullen de nationale overheden, ook de Nederlandse, daarop gebaseerde nationale regelgeving gereed moeten hebben. Op grond van artikel 20 van de Europese richtlijn zal de Nederlandse regelgeving moeten stipuleren, dat ze voor bestaande installaties pas van toepassing wordt op 28 december 2005. Volgens de begripsbepalingen van de richtlijn (artikel 3, zesde lid) is de onderhavige inrichting een bestaande installatie. Het staat de Nederlandse regelgever niet vrij van deze overgangperiode in de algemene regels af te wijken. Het effect van de Europese richtlijn is dat uiterlijk in december 2005 harmonisatie van nationale regelingen en individuele vergunningen moet zijn bereikt, behoudens eisen die de bevoegde autoriteiten met inachtneming van respectievelijk de richtlijn en de nationale uitwerking daarvan voor noodzakelijk houden. Dat leidt op termijn tot gelijke uitgangspunten voor de betreffende bedrijven op de Europese markt. Slechts voor zover dat op de genoemde gronden toegestaan én nodig is, kan op die harmonisatie inbreuk worden gemaakt.

Een ontwerp voor de Nederlandse uitwerking van de Europese richtlijn is op 19 maart 2002 in de Staatscourant geplaatst: het Ontwerp-Besluit verbranden afvalstoffen.

De inrichting van Electrabel moet op grond van de richtlijn en volgens artikel 17 van het Ontwerp-Besluit verbranden afvalstoffen (BVA) als een bestaande installatie worden aangemerkt. Dat wil zeggen dat na 28 december 2005 een aantal bepalingen van het dan voor deze inrichting van kracht zijnde BVA rechtstreeks van toepassing is, en dat andere bepalingen van het BVA dan door ons in de milieuvergunning verwerkt moeten zijn. Tot die datum geldt voor de inrichting de 'oude regelgeving'.

De overgangstermijn tot december 2005 moet als een begunstigingstermijn worden beschouwd voor bedrijven en autoriteiten om hun inrichtingen en vergunningen in overeenstemming te brengen met de eisen die uiteindelijk bij of krachtens het Besluit verbranden afvalstoffen (BVA) zullen gaan gelden.

Andere documenten

De inzet van biomassa en afvalhout als bijstook-brandstof in de kolencentrale moet doelmatig zijn. Daarvan is sprake als dat materiaal nuttig wordt toegepast of anderszins in overeenstemming is met het afvalstoffenbeleid. Voor de beoordeling daarvan is ten behoeve van de ontwerpvergunning teruggesproken op het Ontwerp-Landelijk afvalbeheerplan (LAP) voor de jaren 2002-2012. Wij gaan er voorshands van uit dat tot het moment van vaststelling van deze vergunning in het Ontwerp-LAP geen voor dit besluit relevante wijzigingen worden aangebracht.

Wij hebben de immissie van daarvoor in aanmerking komende stoffen vergeleken met de toetsingswaarden voor die stoffen van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

Met het vergunningbesluit wordt uitvoering gegeven aan het vigerend Gelders Milieu Plan en aan het overige provinciaal beleid. Met name zijn dat het Convenant Benchmarking en het daarop geënte provinciale uitvoeringsbeleid en de beleidslijn Gelders Maatwerk voor Bedrijven.

4 BESLUITVORMINGSPROCEDURE

Na afronding van de MER-procedure met de binnenkomst van een advies van de Commissie MER zijn de (bijgestelde) vergunningaanvraag met een ontwerpbesluit en de overige procedurestukken ter inzage gelegd van 26 juli 2001 tot en met 23 augustus 2001. Gedurende die periode konden schriftelijk bedenkingen tegen dat ontwerp worden ingediend en is conform artikel 3:25 van de Algemene wet bestuursrecht gelegenheid geboden mondeling bedenkingen in te dienen.

Bij de bedenkingen is onder meer opgemerkt dat de wettelijk verplichte aanplakking aan het gemeentehuis te Nijmegen van de kennisgeving van de ontwerpvergunning niet heeft plaatsgevonden. Op grond van recente jurisprudentie was duidelijk dat een vergunning om deze reden voor vernietiging vatbaar zou zijn. Daarom hebben wij ervoor gekozen om de vergunning-procedure vanaf het moment van ter inzage-legging van de ontwerpvergunning opnieuw uit te voeren.

Gezien de aard van de inhoudelijke opmerkingen over de ontwerpvergunning hebben wij gemeend deze gelegenheid te moeten gebruiken om een nieuwe ontwerpvergunning op te stellen met verduidelijkingen, aanvullingen of bijstellingen in de overwegingen en het dictum.

Om vergissingen te voorkomen zullen wij in het vervolg van de overwegingen daarom spreken van ontwerpvergunning 1 (het ontwerp dat in juli/augustus 2001 ter inzage lag) en van ontwerpvergunning 2 (het bijgestelde ontwerp dat medio 2002 ter inzage ligt).

Een reactie die rechtstreeks ingaat op een aantal vragen, opmerkingen, bedenkingen en adviezen met betrekking tot ontwerpvergunning 1 geven wij in een notitie die tegelijk met ontwerpvergunning 2 ter inzage wordt gelegd. Die notitie is géén onderdeel van ontwerpvergunning 2 en de daarbijbehorende overwegingen.

Over de mogelijkheid aan het eind van de vergunningprocedure beroep in te stellen tegen ons definitieve besluit valt in dit verband nog het volgende op te merken:

Bij uitspraak nr E03.97.0778 van 28 mei 1999 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geoordeeld dat de wet zich niet verzet tegen het tweemaal ter visie leggen van een ontwerpbesluit, maar dat de rechtzoekende daarop niet bedacht hoeft te zijn. Daarom kunnen later aan te voeren beroepsgronden voortbouwen op bedenkingen die tegen het eerste óf tegen het tweede ontwerpbesluit zijn gericht, of de beroepsgronden kunnen betrekking hebben op veranderingen in het definitieve besluit ten opzichte van het eerste óf van het tweede ontwerpbesluit.

5 TOTSTANDKOMING VAN EN OVERWEGINGEN BIJ DE INHOUD VAN HET BESLUIT

5.1 Jaarvrachten

Uit de inhoudelijke opmerkingen over ontwerpvergunning 1 bleek dat daarin informatie over de omvang van luchtverontreinigende emissies gemist werd en dat het theoretisch maximaal mogelijke totaal aan emissie-jaarvrachten, zoals dat berekend werd door belanghebbenden, veel groter zou zijn, dan het totaal aan vrachten dat wij in praktijk maximaal mogelijk achtten en (impliciet) bedoelden te vergunnen. Niet op het punt van de ontwerp-emissieconcentratie-eisen maar op het punt van maximaal mogelijke jaarvrachten gaf ontwerpvergunning 1 geen uitsluitsel. Naar aanleiding van deze opmerkingen is overleg gevoerd met vergunningaanvraagster, gericht op het verkrijgen van zo exact mogelijk inzicht in de emissie-jaarvrachten die het maximaal mogelijke gevolg waren van de eerder vergunde kolenstook en waarvoor opnieuw vergunning is gevraagd. In het verleden is vergunning verleend voor de kolencentrale met eisen voor SO₂, NO_x en stof. Ten tijde van vaststelling van die vergunning was dat in het algemeen voor vergelijkbare inrichtingen het geval en werden andere emissies als ondergeschikt niet in beeld gebracht. Het was de tijd waarin verzurende emissies het overheersende milieuthema waren. Deze bestaande

situatie vormt niettemin een belangrijk gegeven voor het totaal van de emissie van de kolengestookte centrale met bijstook van afvalhout en biomassa.

De voorliggende revisievergunningaanvraag en het MER (voorgenomen variant) geven informatie over het maximumgehalte aan diverse stoffen, die in de 'worst-case-kolenkwaliteit' kunnen voorkomen en die leiden tot luchtverontreinigende uitstoot. Op basis van de maximaal mogelijke jaarlijkse input via de steenkool en het verwijderingsrendement van de diverse installatieonderdelen is daarmee per stof een theoretisch maximaal mogelijke emissievracht ten gevolge van de kolenstook te berekenen.

Echter, de veronderstelling dat de aldus berekende jaarvrachten allemaal daadwerkelijk gerealiseerd zouden kunnen worden, is onjuist. Die 'som aan emissiejaarvrachten' kan niet voorkomen, omdat per soort steenkool (naargelang herkomst) daarin nu eens meer van de ene stof, dan weer meer van de andere stof zit. Met andere woorden: er zijn geen kolensoorten die voor alle stoffen tegelijkertijd als 'worst-case-kolen' aangemerkt kunnen worden. Naast de theoretisch mogelijke maximale emissie van stof A is de theoretisch mogelijke maximale emissie van stof B uitgesloten.

Er is met vergunningaanvraagster gesproken over mogelijkheden om jaarvrachten te maximeren, los van de vraag welke jaarvrachten voor ons als bevoegd gezag acceptabel zouden zijn.

Daarbij is de volgende vraag aan de orde geweest: Hoeveel van elk der in aanmerking komende soorten steenkool (naar gelang herkomst) zal vergunningaanvraagster jaarlijks ten hoogste willen verstoken? Deze vraag bleek niet te beantwoorden, omdat de steenkoolhandel zich buiten haar gezichtsveld voltrekt. Tijdens de (intercontinentale) verscheping van steenkool komt pas de uiteindelijke bestemming en prijs via een min of meer met termijnhandel vergelijkbaar proces vast te staan. Als gevolg hiervan is het voor ons in principe niet mogelijk om bepaalde steenkoolpakketten uit te sluiten of te maximeren en aldus invloed op emissiejaarvrachten uit te oefenen, daar inzicht in de financiële gevolgen volledig ontbreekt en dus ook de redelijkheid van zo'n voorschrift door ons niet af te wegen is. Slechts als niet te overschrijden grenswaarden in geding zouden zijn en de kolenstook daaraan relevant zou bijdragen (hetgeen niet het geval is), zou een maximering ongeacht kosten aan de orde kunnen komen. Verwezen zij naar artikel 8.4, derde lid, van de Wet milieubeheer.

Tijdens het overleg is Electrabel uitgenodigd alsnog onderbouwde cijfers te geven over voor haar acceptabele gemaximeerde emissiejaarvrachten. Die cijfers hadden alsnog een rol kunnen spelen in het besluitvormingsproces. Op deze uitnodiging is Electrabel niet ingegaan.

Wij hebben vervolgens overwogen om de jaarvrachten ten gevolge van kolenstook zoals opgenomen in het voorgenomen alternatief van het MER te gebruiken, na die te hebben herberekend voor een jaar inzet van de centrale op vollast.

Electrabel heeft toen gevraagd om het hierboven onder paragraaf 3 genoemde BVA, dat toen nog in conceptstadium verkeerde, voor het vergunningbesluit te hanteren. Wij hebben dit toen afgewezen wegens de concept-status van het BVA op dat moment. Het concept was binnen het ministerie van VROM nog in bewerking, waartoe informeel commentaar van externe direct-betrokkenen was gevraagd. Pas daarna zou een Ontwerp-BVA worden vastgesteld. Ook was het concept nog niet openbaar gemaakt door het ministerie en dus nog niet voor iedereen toegankelijk. In dit stadium was het overleg met Electrabel over jaarvrachten op 19 maart 2002, toen als gevolg van nieuwe ontwikkelingen het onderwerp jaarvrachten uit beeld verdween.

5.2 Toekomstige wetgeving: Besluit verbranden afvalstoffen

Op 19 maart 2002 heeft de Minister van V.R.O.M. het Ontwerp-BVA in de Staatscourant geplaatst, waarmee het openbare vaststellingstraject voor het BVA werd ingezet. Ingrijpende wijzigingen in de tekst van het Ontwerp-BVA zijn voor definitieve vaststelling niet meer te verwachten.

Op basis van het Ontwerp-BVA is naar onze mening met de vergunning te anticiperen op toekomstige wetgeving. Het biedt een alleszins bruikbare basis voor de inhoud van de belangrijkste onderdelen van de vergunning, waarvoor op dit moment andere geldende of praktisch

toepasbare regelgeving ontbreekt. Omdat het BVA voor de onderhavige installatie vanaf eind 2005 zal gelden en dan regels geeft waarvan niet afgeweken mag worden, is overeenkomstige toepassing daarvan op dit moment in deze vergunning uit redelijkheidsoogpunt te verkiezen boven het gebruik van bestaande beleidsdocumenten die niet opgesteld zijn met het oog op het aangevraagde bedrijfsproces. Met een beroep op de omstandigheid van komende dwingende regelgeving wijken wij daarom af van beleidsregels die voor het onderhavig proces toepasbaar zouden zijn en maken wij geen gebruik van andere (beleids-)regels die wellicht voor dit proces aanwijzingen voor de vergunning bevatten.

Het onderwerp "jaarvrachten" is daarmee als thema voor het besluit op de vergunningaanvraag alsnog vervallen, zoals uit de vervolgoverwegingen zal blijken. Het Ontwerp-BVA kent niet de mogelijkheid jaarvrachten te maximeren, tenzij indirect met het oog op wettelijke luchtkwaliteitseisen.

Het anticiperen op de komende regelgeving houdt uiteraard in dat voor de installatie van Electrabel relevante wijziging van het BVA ten opzichte van het Ontwerp-BVA, of wijziging van het BVA na datum van inwerkingtreding maar vóór december 2005, tot ambtshalve aanpassing van deze vergunning leidt. Na het van kracht worden van het BVA voor de installatie van Electrabel (eind 2005) zal een deel van de vergunning van rechtswege vervallen; daarnaast kan een ambtshalve aanpassing i.v.m. de nieuwe rechtssituatie nodig zijn.

- voorschriften op niveau van het Ontwerp-BVA zijn op ALARA-niveau

Bij het besluit op de vergunningaanvraag moeten ontwikkelingen die plaatsvinden tot op het moment van vaststelling van de vergunning worden betrokken. De publicatie van het Ontwerp-BVA in de Staatscourant is zo'n ontwikkeling. Tenzij de nu nog voor de inrichting vigerende regelgeving daaraan in de weg staat, zijn er argumenten in de nu aangevraagde vergunning de bepalingen van het Ontwerp-BVA over te nemen; bepalingen die te zijner tijd al dan niet rechtstreeks voor deze inrichting zullen gaan gelden. Voor zover dat in de toekomst ook op basis van het BVA mogelijk en nodig zou zijn, kunnen we nu ook al nadere eisen stellen. Met inachtneming hiervan zal een vergunningbesluit naar onze mening voldoen aan de eisen van de Wet milieubeheer, met name ook aan het in artikel 8.11, derde lid, van de wet vastgeelgde z.g. ALARA-principe. Immers, die vergunning is op het voor Europa geharmoniseerde peil; ze is niet verouderd want vanaf december 2002 respectievelijk december 2005 geldt ze wettelijk voor nieuwe en bestaande inrichtingen. Een dergelijke vergunning voldoet ook aan artikel 8.11, derde lid, Wet milieubeheer. Ten behoeve van locale/regionale belangen wordt recht gedaan aan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen, zonodig doordat in de vergunning met het oog daarop eisen worden gesteld aan installatie en/of exploitatie. Het BVA laat geen ruimte om met redelijkheidsargumenten ten behoeve van andere belangen dan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen nog nadere eisen te stellen. Wij sluiten ons voorts bij de standpuntbepaling over het ALARA-niveau van het Ontwerp-BVA aan bij wat de Nota van Toelichting, behorend bij het ontwerp, hierover in de aanhef van Hoofdstuk 4 zegt.

Er is ons inziens redelijkerwijs geen milieubelang aan te voeren, op grond waarvan in 2002 andere of verdergaande eisen aan de vergunning zouden moeten worden verbonden, terwijl die eisen vervolgens in december 2005 (tijdstip waarop het BVA voor deze inrichting van kracht wordt) van rechtswege weer zouden vervallen of uit de vergunning geschrapt zouden moeten worden. Een voorschriftenpakket dat is opgesteld conform het Ontwerp-BVA voldoet naar onze mening dan ook aan het z.g. ALARA-principe, dat in artikel 8.11 derde lid van de Wet milieubeheer vastligt.

- minimalisatieverplichting en het Ontwerp-BVA

In de NeR is een minimalisatieverplichting opgenomen voor stoffen die vallen onder de categorieën extreem risicovolle stoffen en carcinogene stoffen zonder drempelwaarde. De minimalisatieverplichting impliceert dat blijvend naar een nul-emissie moet worden gestreefd. Chroom (VI) en Nikkel, en Dioxinen en Furanen behoren tot deze twee categorieën. Voor deze stoffen is in deze vergunning niet afgeweken van het Ontwerp-BVA. Ook hiermee is geanticipeerd op toekomstige

regelgeving, waarnaast de NeR voor ons niet meer tot nadere eisen of scherpere normen aanleiding geeft. Wij gaan er hierbij van uit dat minimalisatie van emissie van deze stoffen bij het opstellen van respectievelijk de Europese richtlijn en het ontwerp voor het BVA punt van afweging is geweest. Eerder hebben wij aangegeven dat wij het niet redelijk achten om andere of nadere eisen voor een kortere periode op te leggen op basis van beleidsdocumenten.

5.3 Gelders maatwerk voor bedrijven

In de door ons vastgestelde beleidslijn Gelders Maatwerk voor Bedrijven hebben wij de systematiek en uitgangspunten beschreven voor hoe wij willen omgaan met de eigen verantwoordelijkheid voor bedrijven in combinatie met vergunning op hoofdlijnen en vergunning op maat en de daaraan verbonden aspecten. De in deze beleidsnota beschreven aanpak is gedifferentieerd naar categorieën van bedrijven. Het gaat om de volgende categorieën:

- 1 Defensief
- 2 Volgend
- 3 Actief
- 4 Pro-actief

De benoemde categorieën worden voornamelijk bepaald door de opstelling van het bedrijf, niet door de (potentiele) milieubelasting.

Op basis van onze ervaringen zijn wij van mening dat de inrichting van Electrabel in de categorie volgend tot actief valt. Daarvoor beschouwen wij als een vergunning op maat: alle vergunningen tussen de traditionele vergunning en de vergunning op hoofdlijnen. Voor als actief gecategoriseerde bedrijven is de meest flexibele van deze varianten het maximaal haalbare. De vergunning op hoofdlijnen is slechts weggelegd voor de categorie pro-actieve bedrijven.

Electrabel komt in aanmerking voor een vergunning op maat. Gezien het feit dat het bedrijf niet beschikt over een goedgekeurd BMP en dito milieujaarverslagen en de beschrijving van het zorgsysteem dat aan een maximale variant van de vergunning op maat ten grondslag zouden moeten liggen hebben wij voor een minder flexibele variant gekozen. Op punten waar los van de voorwaarden van een BMP, MJV en zorgsysteem doelvoorschriften voldoende waarborgen biedt voor het reguleren van de milieubelasting is volstaan met opnemen van deze doelen in de vergunning. Bij veel van de te reguleren onderwerpen was dit echter niet het geval en zijn naast de doelen ook maatregelen voorgeschreven om deze doelen te halen. Daarnaast beschouwen wij die maatregelen die in de aanvraag zijn opgenomen als onderdeel van de aangevraagde bedrijfsvoering. In voorschrift 1.1 zijn deze aan de vergunning verbonden. Hiermee neigt de verleende vergunning meer naar een conventionele vergunning dan naar een vergunning op hoofdlijnen.

5.4 Externe veiligheid

Stofexplosies kunnen optreden bij bewerking en opslag van bewerkt hout en van soortgelijke andere materialen. Bij de al bestaande installatie ten behoeve van kolen of bijstook van hout zijn veiligheidsmaatregelen getroffen. Soortgelijke maatregelen worden in de vergunningaanvraag voorzien voor de nieuwe installaties die ten behoeve van bijstook met biomassa gebouwd worden. Deze voorzieningen achten wij voldoende om het risiconiveau te beperken. Bovendien is voorgeschreven dat er een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld waar o.a. dit in wordt geregeld met de brandweer.

Voor opslagen van diverse grond- en hulpstoffen gelden de gebruikelijke voorzieningen, waar nodig aangepast aan de vigerende versie van richtlijnen zoals de CPR. Voorts valt de inrichting onder het besluit BRZO op grond waarvan een preventie-beleid zware ongevallen en een veiligheidsbeheerssysteem vereist zijn. Nadere eisen zijn voor dit onderwerp in de vergunning niet vastgelegd.

5.5 Luchtverontreiniging centrale schoorsteen

Zoals eerder aangegeven bestaat er met betrekking tot het onderwerp luchtverontreiniging een complexe situatie. Door het bijstoken van biomassa naast de eerder vergunde activiteiten is het BEES niet langer van toepassing op de installatie. Ook valt de installatie niet onder de werking van het BLA. Van het BLA kan ook niet onverkort gebruik worden gemaakt om de eisen m.b.t. luchtverontreiniging voor deze installatie vast te leggen.

Met het oog op harmonisatie van regelgeving voor diverse typen verbrandingsinstallaties heeft de Europese Unie in 2000 een richtlijn vastgesteld die voor alle lidstaten bindend recht bevat. Zij moeten de richtlijn in de nationale wetgeving implementeren. Op het moment van vaststelling van ontwerpvergunning 1 waren er diverse stukken gereed of in voorbereiding die hier verband mee hielden. Het betreft:

- het Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie (het 'Kolenconvenant')
- een Circulaire verbranden afvalstoffen
- het Besluit verbranden afvalstoffen (het BVA; de implementatie van de Europese richtlijn).

Ten tijde van vaststelling van ontwerpvergunning 2 was het Kolenconvenant afgesloten, de Circulaire vastgesteld en voor het BVA was een ontwerptekst gepuliceerd.

Het Kolenconvenant:

In het Kolenconvenant hebben de electriciteitsbranche en de Ministers van E.Z. en van VROM in april 2002 afspraken vastgelegd over het verminderen van CO₂ uitstoot door o.a. het toepassen van biomassa in kolengestookte energiecentrales. De electriciteitsbranche heeft inspanningsverplichtingen op zich genomen. Dit convenant bevat geen regels of instructies voor de vergunningverlening.

De Circulaire verbranden afvalstoffen:

Het is de bedoeling dat implementatie van de EU-richtlijn voor de daarin opgenomen deadline van 28 december 2002 plaatsvindt. De Minister van VROM heeft een circulaire opgesteld die tegelijk met het Kolenconvenant is uitgebracht. Met deze circulaire, bedoeld als richtsnoer voor vergunningverlenende overheden, zouden die overheden de periode tot inwerkingtreding van het BVA kunnen overbruggen.

Het Besluit verbranden afvalstoffen:

Het BVA zal, in lijn met de Europese richtlijn, voor de installatie van Electrabel pas in 2005 gaan gelden. Voor deze vergunning behouden wij tot in 2005, mits wij niet in strijd met hiervoor tot 2005 nog vigerende regelgeving handelen, eigen beoordelingsruimte.

Om eerder aangehaalde redenen gebruiken we onze bevoegdheid overeenkomstig het Ontwerp-BVA. Wij hebben ook reden de circulaire van VROM niet als richtsnoer voor de vergunning te gebruiken. De systematiek die in de circulaire wordt voorgesteld voor het opleggen van voorschriften gedurende een overbruggingsperiode verschilt in belangrijke mate van de systematiek die in het Ontwerp-BVA wordt gehanteerd. Het BVA, en hiermee het Ontwerp BVA, vormt een bruikbaar en rechtszekerder gids voor de onderhavige vergunning dan de circulaire.

De status van het Ontwerp-BVA

Het Ontwerp-BVA is met de publicatie in de Staatscourant de inspraakfase ingegaan. Wijziging van de tekst naar aanleiding van inspraakreacties is mogelijk. Daarbij dient echter opgemerkt te worden dat de marges voor wijzigingen smal zullen zijn aangezien het gaat om implementatie van EU-regelgeving die hiertoe niet veel ruimte open laat, en aangezien direct betrokkenen (electriciteitsbedrijven die installaties beheren of gaan beheren, en provinciale diensten als uitvoerende instanties) al conceptversies van het BVA hebben voorzien van opmerkingen over uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid e.d.. In het licht hiervan achten wij de status van aan het Ontwerp-BVA verbonden voorschriften voldoende zeker om die in ontwerpvergunning 2 als basis te nemen voor de voorschriften en aldus op toekomstige ontwikkelingen in te spelen.

Het gebruik van het Ontwerp-BVA in deze vergunning

De lucht-voorschriften in deze vergunning zijn overgenomen uit de bijlage, behorend bij het Ontwerp-BVA, voor zover de voorschriften van de bijlage van toepassing zijn op deze installatie en relevant in verband met het beoogde brandstofpakket.

In het Ontwerp-BVA wordt het bevoegd gezag de mogelijkheid geboden op een aantal punten aanvullende eisen te stellen. Voorts wordt het bevoegd gezag verplicht een aantal andere onderwerpen in de vergunning te regelen. Daarnaast bevat het Ontwerp-BVA een aantal begrippen die multi-interpretabel zijn en in het kader van toekomstige handhaving om een nadere invulling vragen.

Hierna nemen wij die punten op, voor zover nodig vergezeld van een motivering bij de voor deze vergunning gekozen uitwerking:

Artikel 7 Ontwerp-BVA

Dit artikel verplicht het bevoegd gezag om in de vergunning aan te geven:

- 1 welke afvalstoffen (categorieën van afvalstoffen) mogen worden verbrand;
- 2 wat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie zal zijn;
- 3 wat de meet- en bemonsteringsprocedures, waarmee aan de meetvoorschriften kan worden voldaan, inhouden;
- 4 wat onder de slechts denkbare bedrijfsomstandigheid wordt verstaan.

Ad 1

In de vergunningaanvraag is sprake van de volgende afvalstoffen:

- diverse houtsoorten zoals:
  - snoei- en dunningshout en hout uit compost, plantsoenendiensten, energieteelt en dergelijke (20 02 01: biologisch afbreekbaar afval danwel 02 01 07: afval van de bosbouw),
  - houtpoeder en afvalhout afkomstig van houtindustrieën (03 01 05: niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en fineer)
  - houtpoeder en afvalhout afkomstig uit bouw- en sloopafval (17 02 01: hout)
- SRM-vet afkomstig van destructiebedrijven (02 02 03: voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal)
- papierslib afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties van de papierverwerkende industrie (03 03 10 onbruikbare vezels en door mechanische afscheiding verkregen vezel-, vulstof- en coatingslib)
- koffiedik afkomstig van de koffie-industrie (02 03 99 niet elders genoemd afval)
- olijfpitten met bijbehorende restanten (02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal).

Tussen haakjes zijn in bovenstaande opsomming de categorieën van afvalstoffen vermeld waar de genoemde afvalstoffen deel van uit maken. De categorieën stemmen overeen met de categorieën als genoemd in de bijlage bij de Europese beschikking 2000/532/EG. Deze lijst is mede ter inzage gelegd. Geen van de genoemde categorieën behoort overeenkomstig de EURAL tot de groep gevaarlijke afvalstoffen. In voorschrift 6.1.1 van deze vergunning zijn deze afvalstoffen vastgelegd.

Ad 2

In de aanvraag is aangegeven dat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie voor wat betreft de biomassa 5 PJ/jaar bedraagt. Bij een stookwaarde van 16 MJ/kg en 8760 draaiuren per jaar betekent dit een nominale afvalverwerkingscapaciteit van 36 ton/uur. De vergunningaanvraag is opgesteld voordat de tekst van het Ontwerp-BVA bekend was, met als gevolg dat de informatie over de capaciteit in de aanvraag niet is gegeven op de manier die het Ontwerp-BVA vraagt. Bij het betreffende voorschrift vragen wij vergunninghoudster de gevraagde gegevens nog in een aangepaste vorm te leveren.

Ad 3

De in het Ontwerp-BVA opgenomen meetvoorschriften die ook aan deze vergunning verbonden worden achten wij voldoende, temeer omdat van geen van de in het ontwerp opgenomen mogelijkheden om af te wijken van deze voorschriften gebruik wordt gemaakt.

Ad 4

De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden die in de vergunning moeten worden vastgelegd zijn de omstandigheden 'die redelijkerwijs zijn te verwachten bij een normale bedrijfsvoering zoals bijvoorbeeld maximale afvalaanvoer' (Nota van Toelichting over voorschrift 2.5 van de bijlage van het Ontwerp-BVA). Om deze situatie te definiëren is gezocht naar de afvalinvoer die een verlaging van de verbrandingstemperatuur tot gevolg heeft. Dit is met name het geval bij bijstook met biomassa van de (uit technisch oogpunt) laagst mogelijke calorische waarde. Mede bepalend is de massastroom in kg/uur van zowel kolen als afvalstof. De combinatie van deze twee (lage calorische waarde en lage massa stroom) wordt gezien als slechtst denkbare bedrijfsomstandigheid. De vergunningaanvraag is opgesteld voordat de tekst van het Ontwerp-BVA bekend was, met als gevolg dat informatie over de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden in deze zin ontbreekt. Het betreffende voorschrift is daarom aangevuld met een goedkeuringseis ter attentie van de voorziene meetcondities.

Artikel 9 Ontwerp-BVA

Dit artikel biedt de mogelijkheid om binnen bepaalde marges aanvullende voorwaarden in de vergunning op te nemen ten aanzien van voorschriften waar dit uitdrukkelijk is genoemd. De aanvullende voorwaarden mogen niet afwijken van bepaalde voorschriften, opgenomen in de bijlage bij het ontwerp BVA. Of en hoe van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt is later aangegeven.

Voorschrift 1.2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift geeft de mengregel voor maximering van emissie-concentraties. In de toelichting op dit voorschrift wordt de suggestie gegeven om in de vergunning emissiegrenswaarden vast te leggen die gebaseerd zijn op deze mengregel en de gemiddelde verhouding tussen het rookgasvolume afkomstig van de kolen en het rookgasvolume afkomstig van de biomassa. In het kader hiervan gaan wij uit van een verhouding van maximaal 14,8%¹ van het rookgasvolume ten gevolge van biomassa en minimaal 85,2% van het rookgasvolume ten gevolge van de kolen. Deze verhouding betreft een jaargemiddelde aanname. De werkelijke verhouding kan hiervan afwijken. Daarom achten wij het niet juist om een dergelijke waarde in de vergunning op te nemen daar deze mogelijk strijdig is met de voorschriften van het Ontwerp-BVA. Wel hebben wij in aanvulling op de mengregel conform het Ontwerp-BVA in de vergunning vastgelegd hoe de momentane rookgasvolume-verdeling tussen van de verbranding van kolen en afval afkomstig rookgasvolumina moet worden vastgesteld onder 1.2 van Bijlage I behorend bij de voorschriften. Dit om misverstanden in de handhaving van de normen te voorkomen. De verdeling wordt bepaald op basis van de calorische waarde van de momentaan verstoekte brandstoffen.

Voorschrift 1.5 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Hierin is aangegeven dat het bevoegd gezag kan afwijken van de input eis voor kwik zoals die in de B-tabellen is opgenomen. Het niveau wordt in dat geval begrensd door de emissie van kwik als gevolg van de kolen. Aangezien kwik een prioritaire stof is zijn wij van mening dat een toename van de emissie van deze stof door het omzetten van een deel van de kolen verbrandingscapaciteit in biomassa verbrandingscapaciteit niet aan de orde kan zijn. De kwikinput uit kolen is aan de hand van de MER vastgesteld op het gemiddelde van 0,1 mg/kg. Uit de in het MER opgegeven samenstelling van de te verstoken afvalstromen blijkt dat dit geen belemmering oplevert voor de

---

¹

Verhouding berekend aan de hand van de in de MER opgenomen energiebalans d op pagina 5.8.

genoemde afvalstromen. De waarde van 0,1 mg/kg is in de voorschriften ter vervanging van de in B-tabellen genoemde norm opgenomen.

B-tabellen van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In de B-tabellen is voor gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organisch stof (VOS), waterstoffluoride en koolmonoxide, aangegeven dat hierop de mengregel van toepassing is. Voor de emissieconcentraties welke betrekking hebben op de kolen is geen waarde opgegeven. Hiervoor dient teruggevallen te worden op de werkelijke emissiewaarde. Deze waarde wordt door meting bepaald door op het ene moment de emissie concentratie in de gezamenlijke afgassen (afval en kolen) te bepalen en het moment daaropvolgend de afval bijstook stil te leggen en op deze wijze de emissieconcentraties in de afgassen afkomstig van de kolen te meten. Met behulp van de mengregel is dan te bepalen of aan de norm wordt voldaan.

Verhouding Vafval Vproces in de mengregel behorend bij Ontwerp-BVA

Eerder is aangegeven dat de mengregel niet handhaafbaar is zolang er geen methodiek is afgesproken over de wijze waarop gemeten concentraties worden vertaald naar Cproces en Cafval. Hiervoor is het nodig om de verhouding tussen Vafval en Vproces vast te stellen. Dit punt hebben wij met toepassing van de in artikel 7 lid c, Ontwerp-BVA, gegeven mogelijkheid in de voorschriften nader geregeld. Daartoe zijn de volgende definities toegevoegd.

- V_{afval} Het volume rookgas droog en bij 6% zuurstof uitsluitend ten gevolge van de verbranding van biomassa berekend op basis van de stookwaarde van de betreffende biomassa en specifiek rookgasvolume van 370 nm³/GJ.
- V_{kolen} Het volume rookgas droog en bij 6% zuurstof ten gevolge van het de verbranding van kolen berekend op basis van de stookwaarde van de kolen en specifiek rookgasvolume van 370 nm³/GJ.

Voorschrift 2.2 onder 3 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In dit voorschrift wordt bepaald dat het bevoegd gezag in de vergunning kan toestaan dat voor enkele emissies periodieke metingen, in plaats van normaliter verplichte continue metingen, worden verricht mits degene die de inrichting drijft kan aantonen dat de emissie van de betreffende stof nooit hoger kan zijn dan de daarvoor in dit besluit bepaalde grenswaarde. Aan de voorwaarde kan worden voldaan. Wij staan de afwijkende meetmethode toe.

Voorschrift 2.4 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In dit voorschrift wordt bepaald dat het bevoegd gezag in de vergunning kan toestaan dat de normaliter verplichte continue meting van temperatuur bij de binnenwand van de verbrandingskamer wordt gemeten op een ander door het bevoegd gezag daarin bepaald representatief punt. Aangezien in de aanvraag hierover niets is vermeld gaan wij er van uit dat van deze mogelijkheid geen gebruik hoeft te worden gemaakt.

Voorschrift 2.7 onder 3 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift stelt dat in afwijking van de voorgeschreven periodieke metingen van enkele emissies volstaan kan worden met een meting eens in de twee jaar. Dit onder voorwaarde dat de emissie minder is dan 50% van de van toepassing zijnde grenswaarde en de criteria, bedoeld in artikel 11, zevende lid, eerste alinea, van de afvalverbrandingsrichtlijn in werking zijn getreden en door degene die de desbetreffende inrichting drijft worden nageleefd. Aangezien de aangevraagde situatie een (deels) nieuwe activiteit betreft is op dit moment niet te zeggen of in de toekomst bedoelde criteria zullen worden nageleefd. Wij zullen de afwijkende meetfrequentie nu niet toestaan. Dat wil zeggen dat de periodieke metingen conform het eerste lid van dit voorschrift moeten worden uitgevoerd. Dit ligt vast in meetvoorschrift 2.3 en 2.7 van Bijlage I bij deze vergunning.

Voorschrift 2.12 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Het bevoegd gezag kan in bepaalde gevallen een afwijkend zuurstofgehalte in de vergunning vastleggen waarnaar de meetresultaten herleid dienen te worden. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.

Voorschrift 2.14 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Op grond van dit voorschrift kan het bevoegd gezag in de vergunning nadere eisen stellen aan de registratie, uitwerking en rapportage van metingen en gegevens met betrekking tot toepassing van de mengregel. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt. In de vergunning is een voorschrift conform de 'standaard' van het Ontwerp-BVA opgenomen.

Voorschrift 3.4 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift geeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om in bepaalde gevallen een lagere verbrandingstemperaturen dan 850 °C in de vergunning vast te leggen. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.

Lokale luchtkwaliteit

Het Ontwerp-BVA (en naar verwachting het toekomstig rechtstreeks geldende BVA) noemt limitatief de mogelijkheid om overwegingen van lokale luchtkwaliteit mee te nemen in de besluitvorming. Artikel 9 van het ontwerp juncto voorschrift 3.7 van de daarbijbehorende bijlage geven de plicht aanvullende eisen te stellen om te voorkomen dat emissies tot overschrijding leiden van de luchtkwaliteitseisen welke krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer gelden. Dat zijn grenswaarden, vastgelegd in het Besluit luchtkwaliteit van 11 juni 2001.

De door ons gevolgde systematiek (in de vergunning anticiperen op wat vanaf 2005 van rechtswege geldt voor deze inrichting behoudens toekomstige wettelijke afwijkingmogelijkheden) zullen wij ook in dit opzicht volgen. Uit het onderstaande blijkt ons inziens dat er redelijkerwijs thans geen argumenten zijn om van die systematiek af te wijken.

Om na te gaan of de emissie van de onderhavige installatie zou leiden tot overschrijding van luchtkwaliteitseisen hebben wij verspreidingsberekeningen uitgevoerd op basis van de in het besluit opgenomen emissiegrenswaarden. De berekeningen zijn mede ter inzage gelegd. Uit de berekeningen blijkt dat er geen sprake is van overschrijding van luchtkwaliteitseisen.

Voorschrift 3.7 van het Ontwerp-BVA laat MTR-waarden (MTR = maximaal toelaatbaar risico) zoals die in de NeR genoemd zijn buiten beschouwing. Toch was het voor ons van belang inzicht te hebben in de gevolgen van de emissie voor deze waarden. Aanvullend zijn derhalve verspreidingsberekeningen gemaakt voor de stoffen waterstofluoride en zware metalen, waaronder Arseen, Chroom VI, Lood en Nikkel. Deze berekeningen zijn ook ter inzage gelegd. De berekeningen zijn uitgevoerd op basis van jaarvrachten die ontleend zijn aan de voorgeschreven emissieconcentraties. In deze berekening is ervan uitgegaan dat de opgegeven uurgemiddelde of daggemiddelde concentratie gedurende een jaar niet varieert en maximaal opgevuld wordt. Op deze wijze wordt geen rekening gehouden met de emissiekenarakteristiek van de centrale en wordt het jaargemiddelde gelijkgesteld aan in de A -tabellen danwel B-tabellen genoemde gemiddelden. Hoewel deze berekeningswijze statistisch gezien niet correct is geeft ze wel aan wat het maximaal mogelijk vergunde recht is. Door met deze waarden te rekenen en deze te toetsen aan de immissienormen wordt een beeld verkregen waarin aan de bovenkant een zekere marge zit. Bij het exact voldoen aan de norm zorgt deze marge ervoor dat in werkelijkheid het immissieniveau lager ligt dan deze norm.

Bij de berekeningswijze en het vergelijken met de verschillende immissiewaarden willen wij nog de volgende opmerkingen plaatsen:

Als grondslag voor de berekening is uitgegaan van 100% kolenstook, omdat de toegestane emissies ten gevolge van kolenstook in alle gevallen hoger zijn dan de emissies ten gevolge van de bij te stoken afvalstoffen/biomassa. Complicerende factor in deze benaderingswijze is dat voor waterstofluoride in het Ontwerp-BVA geen waarde voor de emissie ten gevolge van de kolenstook is opgenomen. Deze emissie moet volgens het Ontwerp-BVA bepaald worden aan de hand van de werkelijke emissie. Uit gegevens die door Electrabel zijn verstrekt blijkt dat de jaarvracht aan waterstofluoride bij 8760 draaiuren per jaar, bij 2.000.000 m³/uur aan afgasdebiet en bij de voor emissie van HF slechtst mogelijke kolenkwaliteit (Zuid-Afrikaanse kolen) 48 ton per jaar bedraagt. Deze waarde is als basis gebruikt om te toetsen aan de MTR-waarde voor waterstofluoride.

Uit de berekening en vergelijking blijkt dat er voor de zware metalen er geen overschrijding van MTR-waarden aan de orde is. De streefwaarde wordt met een factor 10 overschreden. Hierbij dient in aanmerking genomen te worden dat het meest bepalende element Chroom VI gemodelleerd is, alsof de gehele emissie van zware metalen bestond uit Chroom VI. In werkelijkheid is het gehalte aan Chroom in de som van zware metalen ca 11%². Verder wordt er in onderzoeken over het algemeen van uitgegaan dat niet meer dan 3% van de in de lucht aanwezige Chroom, Chroom VI betreft. Stellen we dat dit in dit geval niet 3 maar 10% is dan bestaat 1% van de zware metalen uit Chroom VI. De overschrijding van de streefwaarde met een factor 30 zoals in de berekeningen wordt geconstateerd is na correctie op basis van het bovenstaande te interpreteren als een onderschrijding van de streefwaarde.

Voor wat betreft waterstoffluoride geldt het volgende: Voor fluoriden zijn in de NeR een MTR-waarde van 0,3 µg/m³ als daggemiddelde, een MTR-waarde van 0,05 µg/m³ als jaargemiddelde en een streefwaarde van 0,5 ng/m³ als jaargemiddelde opgenomen.

Uitgaande van een jaarvracht vanwege Electrabel van 48 ton vindt geen overschrijding van de genoemde MTR normen plaats. Uit de berekeningen blijkt dat de streefwaarde voor 2010 met een factor 28 wordt overschreden. Deze streefwaarde is ontleend aan het prioritaire stoffenbeleid als vastgelegd in de nota "Emissiereductiedoelstellingen prioritaire stoffen" (uitgave ministerie van VROM, juni 2001). In deze nota is echter ook aangegeven dat om de landelijke streefwaarde te halen er een reductie van 99% van de huidige bronnen moet plaatsvinden. In hoeverre dit technisch mogelijk is, zal in 2005 worden gezien.

Getoetste jaarvrachten en te verwachten jaarvrachten

Voor de toetsing aan luchtkwaliteitsnormen (wettelijke grenswaarden en MTR-waarden) zijn berekende jaarvrachten gebruikt. Die jaarvrachten zijn, zoals gezegd, gebaseerd op uur- of daggemiddelde concentraties. Eerder is aangegeven dat door praktische beperkingen het niet mogelijk is dat alle beschreven situaties tegelijk zullen voorkomen. Op basis van de aanvraag en het MER zijn evenwel in beperkte mate uitspraken te doen over de verwachte jaarvrachten bij maximale benutting van de vergunde energie-productiecapaciteit. Deze waarden liggen op een lager niveau dan de berekende waarden waarmee de luchtkwaliteitstoets is uitgevoerd. De getoetste vrachten zijn bepaald door het gelijkstellen van de veelal uurgemiddelde waarde aan de jaargemiddelde waarde. Statistisch gezien is dit niet correct maar het geeft wel een theoretische benadering van de slechtst denkbare situatie. Doordat de emissie door de tijd heen varieert en deze variatie op voorhand (o.a. in verband met wisselende kolenkwaliteit en te verwerken afvalstromen) niet is te voorspellen is ook de verhouding tussen het jaar-, uur- en daggemiddelde niet te bepalen. Wel staat vast dat de verwachte jaargemiddelde waarde in de praktijk lager zal liggen dan de waarde die voor de verspreidingsberekening is aangehouden.

De lokale luchtkwaliteit met betrekking tot het aspect geur wordt elders weergegeven.

Verband tussen nu vergunde emissies en emissies genoemd in vergunningaanvraag en MER

Aanvraag en MER noemen emissies gebaseerd op het BEES en Bla, documenten die ten tijde van het indienen daarvan nog voor de hand lagen als beoordelingskader voor (deel-)emissies. Voorts wordt daarin een opgave gedaan van emissies in het jaar 1999 (hoofdstuk aanvraag zoals die in december 2000 is ingediend) en in het jaar 2000 (milieujaarverslag over 2000, als bijlage 7 opgenomen in de gewijzigde aanvraag).

Geen van de opgegeven emissies hebben wij als aangevraagde emissies beschouwd. Er is een bedrijfsvoering aangevraagd die tot emissies leidt die beoordeeld moeten worden op vergunbaarheid en noodzaak tot emissie-beperkende maatregelen. De in het BEES en Bla genoemde emissies zijn hiervoor wettelijk niet maatgevend, zoals onder paragraaf 3 is

aangegeven. De emissies die over voorgaande jaren gemeld zijn corresponderen niet met de aangevraagde bedrijfsvoering en de productiecapaciteit die aangevraagd is.

In paragraaf 3 en hiervoor in paragraaf 5 hebben wij al aangegeven waarom wij dit besluit willen vaststellen met gebruikmaking van de tekst van het Ontwerp-BVA.

De in MER en aanvraag genoemde emissies komen veelal niet overeen met de in dit besluit opgenomen emissies³. Zowel de situatie dat de opgenomen norm ruimer is dan de in MER/aanvraag genoemde emissie als de situatie dat de opgenomen norm krappere is dan de genoemde emissie doet zich voor. Omdat wij anticiperen op de komende regelgeving van het BVA, die voor het stellen van andere emissie-normen geen ruimte zal laten, achten wij het niet consequent daarop nu in positieve of negatieve zin een uitzondering te maken, nu zo'n uitzondering binnen afzienbare tijd wettelijk ook niet meer gemaakt kan worden. Hierbij gaan wij er van uit dat op Europees en nationaal niveau de omstandigheid is betrokken dat in bestaande situaties zoals de onderhavige in 2005 of nu al bij anticipatie op de toekomstig geldende regels overschrijding van eerder gestelde normen kan voorkomen. De nieuwe norm beschouwen wij als een uitvloeisel van het ALARA-niveau van het (Ontwerp-)BVA. Overigens speelt hier de toe te passen kolenkwaliteit een rol, zoals hierboven aangegeven.

Verband tussen acceptatiecriteria en emissies

De samenstelling van biomassa en afvalhout is voor aanvraagster primair van belang voor bescherming van de bedrijfsinstallaties en het verzekeren van afzetmogelijkheden van restproducten (vliegas, bodemas en gips). Voor de kwaliteit van emissies naar de lucht zijn de criteria indirect van belang. Als aan de acceptatiecriteria wordt voldaan bij acceptatie van het bijstookmateriaal in de inrichting ligt daarmee niet vast hoeveel van welke soort biomassa of afvalhout van welke samenstelling (binnen de acceptatiecriteria) op enig moment verstookt wordt en aldus de kwaliteit van de emissie mede zal bepalen. Naast de 'mengregeling' voor de emissieconcentratie en de aanduiding van soorten afval/biomassa die ingezet mogen worden (hetgeen in de vergunning vastligt) hebben de acceptatiecriteria daarom geen zelfstandige betekenis voor de bescherming van het milieu of de controle op en handhaving van emissieconcentratienormen. Daarom maken wij dit onderdeel van de aanvraag niet tot onderdeel van de vergunning.

5.6 Prionen en pathogenen

In de aanvraag en het MER van Electrabel wordt op diverse plaatsen melding gemaakt van het bijstoken met 'specifiek risicomateriaal' (SRM). Dit is materiaal dat op grond van de Destructiewet als gespecificeerd hoog-risicomateriaal is aangewezen en kan in dit verband bestaan uit vet of diermeel. In de aanvraag wordt over SRM-vet gesproken en in het andere over SRM-materiaal in het algemeen. Het is volgens mondelinge bevestiging van Electrabel de bedoeling om alleen SRM-vet bij te stoken. De vergunning wordt dan ook niet verleend voor het bijstoken van ander SRM-materiaal dan SRM-vet. Overigens wil Electrabel ook in lijn met door haarzelf geformuleerde acceptatiecriteria die bij de aanvraag gevoegd zijn geen diermeel (of SRM-diermeel) bijstoken, omdat het chloorgehalte van deze stof te hoog is.

Het bij te stoken SRM-vet kan door zijn fysische gesteldheid niet tot emissies van prionen leiden. In het kader van de landelijke SRM-problematiek zijn proeven uitgevoerd met het bijstoken van

---

³ Niet alleen de absolute waarden verschillen maar ook de middelingstijd varieert sterk en er worden verschillende overschrijdingspercentieën gebruikt.

SRM-materiaal in kolencentrales. De conclusie was dat bijstook niet leidt tot emissies van prionen⁴. Ook de beperkte mogelijkheid van verwerking van biomassa van dierlijke afkomst waarin pathogenen voorkomen vormt in analogie aan de prionen geen beletsel voor deze vergunning. Op grond van bovenstaande achten wij het bijstoken van SRM-vet toelaatbaar.

5.7 Geur

Electrabel heeft in haar aanvraag aangegeven geen geurhinder als gevolg van de aangevraagde activiteiten te verwachten, en als dit toch het geval zou zijn, dat zij in overleg met ons tot oplossingen zal komen. Omdat wij van mening waren dat deze informatie te summier was om op de aanvraag te beschikken hebben wij verzocht om de aanvraag aan te vullen met een beschouwing van een indicatieve situatie. Hierbij is aansluiting gezocht bij de kengetallen welke genoemd zijn in de bijzondere regeling in de NeR voor GFT-compostering. Voor de berekening is Electrabel uitgegaan van de theoretische situatie dat alle voorradige biomassa op dat moment uit GFT zou bestaan. Voor deze situatie is door Electrabel in bijlage 13 bij de aanvraag een vergelijking gemaakt met de immissienorm zoals in de bijzondere regeling genoemd. De immissienorm van 3 g.e./m³ als 98 percentiel nabij woonbebouwing zou in dat geval niet overschreden worden. Bij de beoordeling van de aanvraag zijn wij ervan uitgegaan dat Electrabel de 3 g.e./m³ als illustratie heeft bedoeld bij de fictief beschreven situatie.

De toevoeging in de aanvraag dat in geval van hinder er in overleg met ons maatregelen genomen zouden worden achten wij een te onzekere situatie voor omwonenden. Derhalve hebben wij in de vergunning maatregelen opgenomen die door Electrabel in haar aanvraag nog als optioneel werden beschouwd (voorschrift 7.0.3) teneinde de norm van geen hinder in de omgeving te kunnen garanderen.

Bij de verspreidingsberekening die wij hebben gemaakt is aangenomen dat de in bijlage 13 van de aanvraag opgegeven emissieomvang werkelijk bestaat en afgezoogen wordt en via vuurhaard en centrale schoorsteen wordt afgevoerd. Het geurverwijderingsrendement van de feitelijke naverbranding in de vuurhaard hebben wij conservatief op 95% gesteld. Omdat het werkelijk voor kan komen dat de centrale buiten werking is en er (fictief) GFT opgeslagen ligt, is in de berekening rekening gehouden met het feit dat de emissie gedurende 10% van de tijd ongereinigd op een hoogte 30 meter met een uittreedsnelheid van 10 m/s wordt geëmitteerd. Uit de uitgevoerde berekening blijkt, dat de immissie beneden de onderwaarde voor aaneengesloten woonbebouwing (0,6 ge/m³ als 99,5 percentiel en 1,2 ge/m³ als 99,9 percentiel) en beneden de onderwaarden voor industrieterrein (2 g.e./m³ als 99,5 percentiel en 4 ge/m³ als 99,9 percentiel) ligt. Deze onderwaarden zijn afkomstig uit het ontwerp-Gelders geurbeleid en gelden voor geurimmissies met een hedonische waarde liggend in de klasse H₂ = 3-10 g.e./m³. De hedonische waarde H₂ voor GFT materiaal is bepaald op 6 g.e./m³. Daar de immissie beneden deze onderwaarde ligt kan inderdaad gesproken worden van geen hinder in de omgeving. De geurverspreidingsberekeningen zijn opgenomen in het rapport "verspreidingsberekeningen centrale Gelderland Electrabel te Nijmegen". Dit rapport is mede ter inzage gelegd.

Wij hebben er niet voor gekozen om in deze vergunning een geurnorm in de voorschriften op te nemen, daar wij de in dit geval voor de handliggende immissienorm een niet te handhaven norm achten die slechts een schijnbescherming van de omgeving zou betekenen. Wij achten het voorschrijven van de maatregelen voldoende om in het beschermingsniveau van 'geen geurhinder' te voorzien.

⁴

Antwoord van minister Brinkhorst (landbouw, Natuurbeheer en visserij) mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op kamervragen.

5.8 Doelmatigheid

Voor bijstook met biomassa, voor zover die is aan te merken als afval, en met afvalhout is een toets op doelmatigheid van deze wijze van afvalverwijdering noodzakelijk (art. 10.1 Wet milieubeheer). Er kan immers uitsluitend een doelmatige wijze van afvalverwijdering worden vergund. Gezien de betekenis van het woord 'afvalstoffen' op grond van de wet (artikel 1.1 Wet milieubeheer) en de daarop gevormde jurisprudentie zal voor praktisch alle in te zetten biomassa het doelmatigheidsprincipe gelden.

In aansluiting op het Ontwerp-LAP (zie onder paragraaf 3 van deze considerans), merken wij bijstook van afval met een stookwaarde hoger dan 11,5 MJ/kg aan als nuttige toepassing en dus als een doelmatige wijze van afvalverwijdering. Voor chloorhoudend afval met een stookwaarde van 15 MJ/kg of meer geldt hetzelfde.

Voor het overige zal voor elke nieuwe monostroom afvalstof, voordat die anders dan ten behoeve van beproeving aangevoerd wordt, een doelmatigheidstoets moeten worden uitgevoerd. Die nieuwe monostroom betekent ook een wijziging van het bijstookpakket dat in de vergunning vastligt, zodat de doelmatigheidstoets bij gelegenheid van beoordeling van een melding op grond van artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer plaatsvindt.

5.9 Proefnemingen

Op basis van deze vergunning mag Electrabel de vastgelegde monostromen biomassa en afvalhout bijstoken. Voor de inzet van niet in de vergunning vastgelegde monostromen is een positieve verklaring van ons op een melding ingevolge artikel 8.19 Wet milieubeheer nodig. Voordat een melding-procedure ingezet wordt kan vergunninghoudster er behoefte aan hebben de nieuwe monostroom op technische bruikbaarheid te testen.

Met het oog hierop bieden wij Electrabel in deze vergunning de mogelijkheid om, na dat aan ons te hebben meegedeeld, gedurende een periode van maximaal vier weken een test op technische bruikbaarheid uit te voeren, alvorens voor die monostroom eventueel een melding in te dienen. Onacceptabele nadelige gevolgen voor de emissie zijn tengevolge van een beproeving niet te verwachten, omdat vergunninghoudster met het oog op bescherming van haar installaties acceptatiecriteria hanteert die zulke gevolgen uitsluiten. De beperkte testperiode zorgt ervoor dat doelmatigheidsbelangen niet of nauwelijks in geding komen.

5.10 Geluid

Voor het binnen de inrichting geproduceerde geluid is naar onze mening in het akoestisch rapport rekening gehouden met maatregelen en voorzieningen die redelijkerwijs te verlangen zijn. Burgemeester en wethouders van Nijmegen hebben in het kader van het beheer van de in het bestemmingsplan vastliggende geluidzone bericht, dat door de door Electrabel aangevraagde geluidruimte geen geluidgrenswaarden frustreert. De berekende en aangevraagde immissiewaarden kunnen daarom vergund worden.

Wat betreft het bedrijfsvrachtverkeer buiten het terrein van de inrichting kan sprake zijn van z.g. indirecte geluidhinder, waarbij ook vrachtverkeer van andere in de directe omgeving liggende bedrijven een rol speelt of kan spelen. Gezien Electrabel is gevestigd op een ingevolge de Wet geluidhinder gezoneerd industrieterrein is het conform vaste jurisprudentie niet mogelijk om met het oog daarop het geluid van bedrijfsverkeer te normeren of verkeersbewegingen te beperken, maar komen uitsluitend middelvoorschriften ter beperking van geluidhinder in aanmerking. In dit geval zou aan een andere routing van het bedrijfsverkeer van en naar de inrichting gedacht kunnen worden. Aangezien de verwezenlijking daarvan afhankelijk is van anderen dan vergunningaanvrager kan dit niet in de milieuvergunning voorgeschreven worden. Overigens voeren Electrabel, gemeente Nijmegen en andere belanghebbenden overleg over de mogelijkheid van een andere routing.

Evaluatie MER, monitoring

In verband met een evaluatie van het MER kunnen wij vergunninghoudster vragen om gegevens voor zover die gegevens niet of onvoldoende uit registraties, rapporten en milieujaarverslagen blijken. Hiervoor is een voorschrift aan de vergunning verbonden.

BESLUIT

- I De gevraagde vergunning wordt verleend.
De vergunningaanvraag en de hierna genoemde bijlagen of onderdelen van bijlagen maken deel uit van de vergunning
  - Bijlage 15 (Tabel hulpstoffen)
  - Van bijlage 4 (Milieuplan Centrale Gelderland 2001-2005): de in hoofdstuk 6, pagina 47 t/m 51 als "zeker" opgevoerde maatregelen en de bijbehorende planning van pagina 52 van de bijlage.
- II Voor zover de vergunning betrekking heeft op acceptatie en bijstook van afvalhout en van biomassa die is aan te merken als afval in de zin van de Wet milieubeheer wordt de vergunning verleend voor een periode van tien jaar na vaststelling van de vergunning. Overigens geldt de vergunning voor onbepaalde termijn.
- III De inrichting moet in werking zijn conform de vergunningaanvraag en de genoemde bijlagen, met inachtneming van de navolgende voorschriften en daaruit voortvloeiende beperkingen.

BEGRIPPEN EN DEFINITIES

m³/normaal kuub

Onder normaal m³ gas wordt verstaan een m³ droog gas bij een temperatuur van 0°C en een druk van 101,3 kPa.

Bij concentratiemetingen wordt, tenzij anders vermeld, uitgegaan van normaal m³.

Gedeputeerde Staten

het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland.

Bevoegd gezag

het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland.

NeR

Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht uitgegeven door bureau Infomil/NeR te 's-Gravenhage.

NRB

Nederlandse richtlijn bodembescherming.

Inrichting

Ingevolge vaste jurisprudentie kan onder inrichting worden begrepen "vrijwel elke door de mens ondernomen bedrijvigheid, die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht".

K0-producten

brandbare vloeistoffen, waarvan bij 37,8°C de dampdruk meer bedraagt dan 98,1 kPa, alsmede tot vloeistof verdichte gassen.

K1-producten

brandbare vloeistoffen, geen K0-producten, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Abel-Pensky bij 101,3 kPa lager is gelegen dan 21°C.

K2-producten

brandbare vloeistoffen, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Abel-Pensky bij 101,3 kPa 21°C of meer bedraagt, doch lager is gelegen dan 55°C.

K3-producten

brandbare vloeistoffen, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Pensky-Martens, bij 101,3 kPa 55°C of meer bedraagt, doch lager is gelegen dan 100°C.

Gevaarlijke afvalstoffen

Afvalstoffen zijn gevaarlijke afvalstoffen die als zodanig aangeduid in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en de daarop gebaseerde uitvoeringsregelingen.

CPR-richtlijnen

De CPR-richtlijnen zijn opgesteld door de "Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen". Deze richtlijnen zijn opgesteld om de veiligheid in de omgang met gevaarlijke stoffen zo goed mogelijk te waarborgen.

Geluidsniveau

Sterkte van het geluid gemeten met een filter, meestal een A-netwerk, zodat het niveau overeenkomt met wat door de mens wordt waargenomen. Niet alle frequenties worden namelijk even sterk gehoord, ook al hebben ze eenzelfde geluidsdrukniveau. De eenheid is dB(A).

Equivalent geluidsniveau

Het energetisch gemiddelde geluidsniveau gedurende een bepaalde beoordelingstijd. De eenheid is dB(A).

Meeverbrandingsinstallatie

Technische eenheid die in hoofdzaak bestemd is voor de opwekking van energie of de vervaardiging van producten en waarin afvalstoffen of de producten van thermische behandeling als brandstof worden gebruikt of afvalstoffen thermisch worden behandeld ten behoeve van verwijdering.

Stookinstallatie

Technische eenheid waarin brandstof wordt geoxideerd met als doel de aldus opgewekte warmte te gebruiken.

Emissiegrenswaarde

Maximaal toegestane hoeveelheid emissie gedurende een of meer perioden, uitgedrukt in gewichtseenheid per volume-eenheid.

ALGEMEEN

- 1 De inrichting dient in goede staat van onderhoud te verkeren en gehouden te worden en de activiteiten in de inrichting dienen met zorg te worden uitgevoerd.
- 1.0.1 Het interne transport van bedrijfsafval, de opslag en de afvoer hiervan dient op milieu-hygiënisch verantwoorde wijze (good housekeeping) zonder mogelijkheid tot verwaaiing naar buiten de inrichting te geschieden.
- 1.0.2 De zekere maatregelen voor de milieu-thema's, zoals vastgelegd in het bij de aanvraag gevoegde Milieuplan, dienen voor het verlopen van de daarvoor geplande termijn te zijn uitgevoerd, tenzij in de voorschriften anders is bepaald. Hierbij worden buiten beschouwing gelaten de maatregelen die betrekking hebben op de kwaliteit van het afvalwater als bedoeld in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

2 AFVALSTOFFEN

- 2.0.1 (behandeling, opslag en afvoer van afvalstoffen)
De afvalstromen van de inrichting moeten gescheiden worden in kunststof, papier, metaal glas, olie-water-slib mengsels uit olie-water slib-scheiders en overige afvalstoffen. Deze afvalstoffen moeten gescheiden worden opgeslagen in daarvoor bestemde voorzieningen en worden afgevoerd naar een daartoe erkende inzamelaar.

3 ENERGIE

Benchmarking

- 3.0.1 (Overleggen definitief energie efficiencyplan)
vergunninghoudster overlegt binnen de termijn aan haar gesteld door het daartoe bevoegd gezag een energie-efficiencyplan ter goedkeuring aan het bevoegd gezag. Het energie-efficiencyplan wordt opgesteld conform bijlage 3 van het Convenant Benchmarking energie-efficiency d.d. 6 juli 1999.
- 3.0.2 (Uitvoeren energie efficiencyplan)
Vergunninghoudster verbetert haar energie-efficiency door het goedgekeurde energie-efficiencyplan uit te voeren. De uitvoering is uiterlijk binnen de in het convenant benchmarking genoemde termijnen voltooid.
Vergunninghoudster mag bij de uitvoering afwijken van de in het EEP genoemde termijnen, op voorwaarde dat rendabele maatregelen voor 31 december 2005 zijn uitgevoerd. Zij motiveert afwijkingen in de jaarlijkse rapportage (zie volgend voorschrift).
Vergunninghoudster mag een maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid in de jaarlijkse rapportage wordt gemotiveerd en het bevoegd gezag het alternatief heeft goedgekeurd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat het minstens evenveel bijdraagt aan de verbetering van de energie-efficiency en geen stijging geeft van de totale milieubelasting.
- 3.0.3 (Rapportage)
Vergunninghoudster rapporteert jaarlijks in het overheidsverslag op grond van artikel 12.4 Wm over de uitvoering van het energie-efficiencyplan. Aanvullend op de op grond van het Besluit milieuverslaglegging verplichte opgave van energieverbruik en energie-efficiency index bevat deze rapportage:
Gegevens die aan de berekening van de energie-efficiency index ten grondslag liggen:
  - het totale netto primaire energiegebruik en het normgebruik met de bij de berekening daarvan toegepaste correcties;
  - eventuele afwijkende omrekeningsfactoren voor primaire energie;
  - produktievolumina.
Uitgevoerde activiteiten:
  - energiebeheersmaatregelen en hun effecten;
  - energiebesparingsprojecten en hun effecten; - overige projecten die tot energiebesparing hebben geleid en de effecten daarvan;
  - onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten.
Eventuele wijzigingen in de tijdsplanning van de activiteiten in het energie-efficiencyplan.
Eventuele vervanging van maatregelen door een gelijkwaardig alternatief.
Onder 'effecten' geeft de rapportage zowel het effect op energie-efficiency als de vermeden CO₂-emissie aan. De energie-efficiency index wordt berekend overeenkomstig de bij het opstellen van het energie-efficiencyplan toegepaste wijze.
- 3.0.4 (Beëindiging deelname)
In het geval de deelname aan het convenant benchmarking energie-efficiency beëindigd wordt, stelt vergunninghoudster het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis.

4 BODEM

– Bodemonderzoek

4.1.1 (Nulonderzoek)

Als uitgangspunt voor de bepaling van de omvang van toekomstige bodemverontreinigingen wordt de bodem- en grondwatersituatie gebruikt zoals beschreven in het rapport van Heidernij 634/EA91/F660/43960 uit 1991.

4.1.2 (Herhalingsonderzoek)

In de inrichting moet 1x per tien jaar een herhalingsonderzoek worden uitgevoerd. Het eerste herhalingsonderzoek dient binnen één jaar na het van kracht worden van dit voorschrift te worden uitgevoerd.

Uiterlijk tot twee maanden voor de uitvoering van het herhalingsonderzoek moet de opzet van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden voorgelegd. Omtrent het aantal en de plaats van de boringen en peilbuizen, de bemonsterings-strategie en de uit te voeren chemische analyses kunnen binnen vier weken na overlegging van de onderzoeksopzet door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld. Het herhalingsonderzoek moet met inachtneming van deze nadere eisen worden uitgevoerd.

4.1.3 (Uitvoering)

Het herhalingsonderzoek moet voldoen aan het " Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek, SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90 12 081181" en heeft alleen betrekking op het grondwater.

4.1.4 (Rapportage)

De resultaten van een herhalingsonderzoek moeten uiterlijk binnen twaalf weken na de uitvoering hiervan schriftelijk aan het bevoegd gezag worden gerapporteerd.

4.1.5 (Eindonderzoek)

Direct na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarbij potentieel bodembedreigende handelingen of voorvallen hebben plaatsgevonden moet de vergunninghoudster een eindonderzoek uitvoeren. Het eindonderzoek moet voldoen aan het "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek, SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90 12 081181".

4.1.6 (Uitvoering)

Uiterlijk tot twee maanden voor de uitvoering van het eindonderzoek moet de opzet van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden overgelegd.

Omtrent het aantal en de plaats van de boringen, de bemonsteringsstrategie en de uit te voeren chemische analyses kunnen binnen vier weken na overlegging van de onderzoeksopzet door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld. Het eindonderzoek moet met inachtneming van deze nadere eisen worden uitgevoerd.

4.1.7 (Rapportage)

De resultaten van het eindonderzoek moeten binnen drie maanden na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarbij potentieel bodembedreigende handelingen of voorvallen hebben plaatsgevonden, schriftelijk aan het bevoegd gezag te worden gerapporteerd.

4.1.8 (Peilbuizen)

De peilbuizen moeten worden geplaatst conform NEN 5766. Op locaties waar de bodem verontreinigd kan zijn door minerale olie moet het filter (de filters) van de peilbuis(zen) snijdend met de grondwaterspiegel worden geplaatst. Bij het bepalen van de filterlengte en het niveau waarop het filter wordt geplaatst, moet rekening worden gehouden met mogelijke fluctuaties van de grondwaterspiegel. Het filter moet zodanig worden geplaatst dat deze bij alle voorkomende grondwaterstanden snijdend met de grondwaterspiegel is. Op andere locaties (waar geen verontreiniging met minerale olie wordt verwacht) moet het filter zo worden geplaatst dat de bovenkant van het filter zich een meter beneden de heersende grondwaterspiegel bevindt.

- Bodembeschermende voorzieningen en maatregelen conform de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)

4.2.1 (Bescherminingsniveau)

Potentiële bodembedreigende activiteiten mogen uitsluitend plaatsvinden onder het beschermingsniveau waarbij kan worden gesproken van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging (bodemrisicocategorie A als bedoeld in de NRB.)

De beoordeling van activiteiten en het bodembeschermingsniveau vindt plaats aan de hand van het Stappenplan en het Beslismodel Bodembescherming Bedrijfsterreinen zoals genoemd in de NRB.

4.2.2 (Goedkeuring maatregelen en planning)

Binnen zeven maanden na het van kracht worden van dit voorschrift moeten de resultaten van het in de aanvraag genoemde bodemrisico-evaluatie en de planning overgelegd worden van de te treffen maatregelen en voorzieningen. De uit de evaluatie voortvloeiende maatregelen en de planning behoeven goedkeuring van het bevoegd gezag.

4.2.3 (Goedkeuring onderhouds-, inspectie- en spillcontrolprogramma)

Binnen negen maanden na het van kracht worden van dit voorschrift moet een onderhouds- en inspectieplan en een spillcontrolprogramma ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

4.2.4 (Hanteren bodemrisico-evaluatierapport)

De maatregelen zoals genoemd in het goedgekeurde bodemrisico-evaluatierapport dienen te worden gehanteerd voor de bodembedreigende activiteiten. Dit met uitzondering van de maatregelen waarvan in dit rapport wordt geconcludeerd dat ze nog uitgevoerd moeten worden. Deze maatregelen dienen te worden gehanteerd binnen de termijnen die voortvloeien uit de planning zoals genoemd in voorschrift 4.2.2.

4.2.5 (Hanteren onderhouds- en inspectieplan en spill-controlprogramma)

De in het goedgekeurde onderhouds- en inspectieplan en het spill-controlprogramma vermelde acties dienen op de in deze plannen en programma termijnen c.q. tijdstippen te worden uitgevoerd. De resultaten van onderhouds- en inspectie werkzaamheden dienen in een logboek bijgehouden te worden.

5 EXTERNE VEILIGHEID

– Brandveiligheid

5.1.1 (Brandveiligheidsrapport)

Binnen vier maanden na het in werking treden van dit besluit dient in overleg met de brandweer een brandveiligheidsrapport te worden opgesteld met betrekking tot de reeds bestaande installatie en aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te worden overgelegd. Uiterlijk één maand voor het in werking stellen van de nieuw te bouwen installatieonderdelen en gebouwen dient daarvoor een brandveiligheidsrapport aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te worden overgelegd.

Binnen één maand na deze goedkeuring van elk van deze rapporten dient voldaan te worden aan de in de rapporten opgenomen maatregelen.

5.1.2 (inhoud brandveiligheidsrapport)

Het brandveiligheidsrapport dient te bestaan uit:

- De organisatie van de brandbestrijding.
- De brandwerendheid van onderdelen van gebouwen, scheidingsconstructies en (hoofd)draagconstructies en dergelijke.
- De aard, de uitvoering en de situering van de toe te passen brandblusmiddelen (inclusief brandkranen), systemen voor branddetectie, brandmelding en brandbestrijding.
- De wijze en de frequentie van de inspectie op de goede werking, de goede staat en de juiste situering van de brandblusmiddelen, branddetectie- en brandbestrijdingssystemen.
- De registratieplicht van de voorgenomen inspecties en keuringen.

5.1.3 (Wijzigen bedrijfsnood- en aanvalsplan)

In geval van wijziging van de inrichting moet het bedrijfsnood- en aanvalsplan in overleg met de (regionale)brandweer worden aangepast. Wijzigingen in het bedrijfsnood- en aanvalsplan moeten schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar worden gemaakt. Na overleg met de vergunninghoudster moeten aanwijzingen daaromtrent van het bevoegd gezag worden opgevolgd.

5.1.4 (Oefenen bedrijfsnood- en aanvalsplan)

Het personeel van de inrichting moet geïnstrueerd en getraind zijn ten aanzien van alle maatregelen en handelingen, zoals opgenomen in het bedrijfsnood- en aanvalsplan.

Periodiek, doch ten minste eenmaal per jaar, moet een alarmoefening worden gehouden, zodanig dat elke in de inrichting werkzame persoon ten minste eenmaal per twee jaar aan een alarmoefening deelneemt.

– Van toepassing zijnde richtlijnen

5.2.1 (opslag gevaarlijke stoffen in emballage)

Gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen in verpakkingsmaterialen, houders of insluitsystemen die naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen. De opslag van gevaarlijke stoffen met een omvang van maximaal 10 ton, dient plaats te vinden in een of meer speciaal hiervoor bestemde ruimten. De constructie en de locatie van de opslagruimte en de wijze van opslag in die ruimte dienen te voldoen aan richtlijn CPR15-1, tweede druk, uitgave 1994.

5.2.2 (Bovengrondse opslag vloeibare K3-producten)

De bovengrondse opslag van K-3 producten in tanks met een inhoud van maximaal 150 m³ moet voldoen aan CPR 9-6, tweede druk 1999.

De bovengrondse opslag van HBO, zware stookolie en/of stookolie in tanks moet voldoen aan CPR 9-2, uitgave 1985 voorzover zij een inhoud per tank hebben van meer dan 150 m³.

5.2.3 (Ondergrondse opslag propaan)

De ondergrondse opslag van propaan in een tank moet voldoen aan CPR 11-3, uitgave 1990.

5.2.4 (Opslag ammonia, natronloog, zoutzuur en zwavelzuur in bovengrondse tanks)

De stijfheid en de sterkte van een reservoir bedoeld voor opslag van ammonia, natronloog, zoutzuur of zwavelzuur moet voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling te voorkomen, terwijl de dichtheid onder alle omstandigheden moet zijn verzekerd. Reservoir, leidingen en appendages moeten zijn vervaardigd uit materiaal dat bestand is tegen de in het reservoir opgeslagen chemicaliën.

– Opslag gasflessen

5.3.1 (Gasflessen, algemeen)

Gasflessen waarvan de goedkeuring niet of blijkens de ingeponste datum niet tijdig heeft plaatsgevonden door Stoomwezen B.V., een door de Dienst van het Stoomwezen geaccepteerde deskundige of een ingevolge de EEG-kaderrichtlijn 76/767/EEG, en de daarop berustende bijzondere richtlijnen 84/525, 84/526 en 84/527/EEG aangewezen instantie, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn. De beproeving van gasflessen moet periodiek worden herhaald overeenkomstig de termijnen aangegeven in het VLG.

5.3.2 (compartimentering)

Zuurstofflessen en brandbaar gasflessen dienen gescheiden van elkaar opgeslagen te worden.

5.3.3 (Opslag- of opstelplaatsen van gasflessen)

In de inrichting moeten gasflessen met een gezamenlijke waterinhoud van meer dan 110 liter brandbare gassen en zuurstof of andere gassen zijn opgeslagen in een speciaal daarvoor bestemde opslag- of opstelplaats voor gasflessen.

5.3.4 (Bouwkundige eisen open opslag- of opstelplaats)

Van een open opslag- of opstelplaats moet

- de vloer zijn vervaardigd van onbrandbaar materiaal.
- een eventueel dak van onbrandbaar materiaal zijn vervaardigd en zodanig zijn uitgevoerd dat eventueel vrijgekomen gassen zich daaronder niet kunnen ophopen.
- voldoen aan de maatregelen voortvloeiende uit voorschrift 5.1.3

6 MEEVERBRANDEN AFVALSTOFFEN

– Acceptatie afvalstoffen

6.1.1 (afvalstoffen die mogen worden toegepast)

De volgende afvalstoffen mogen worden toegepast:

- diverse houtsoorten zoals:
  - snoei-, dunnings- en hout uit compost plantsoenendiensten, energieteelt en dergelijke (20 02 01: biologisch afbreekbaar afval danwel 02 01 07: afval van de bosbouw),
  - houtpoeder en afvalhout afkomstig van houtindustrieën (03 01 05: niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en fineer)
  - houtpoeder en afvalhout afkomstig uit bouw- en slooafval (17 02 01: hout)
- Dierlijke vetten of oliën waaronder SRM-vet afkomstig van destructiebedrijven; SRM staat voor specifiek risicomateriaal (02 02 03: voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal)
- Papierslib afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties van de papierverwerkende industrie (03 03 10 onbruikbare vezels en door mechanische afscheiding verkregen vezel- vulstof- en coatingslib)
- Koffiedik afkomstig van de koffie-industrie (02 03 99 niet elders genoemd afval)
- Olijfpitten met bijbehorende restanten (02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal)

6.1.2 (proeven)

Ten behoeve van de praktijkbeoordeling op technische bruikbaarheid kan vergunninghoudster gedurende maximaal 4 weken met een niet in voorschrift 6.1.1 genoemde secundaire brandstof op bedrijfsschaal bijstookproeven nemen. Gedurende de proefperiode mag maximaal 14,8% van de energie-input in die periode uit betreffende biomassa bestaan. Per nieuwe biomassastroom mag één praktijkproef als hier beschreven worden uitgevoerd. Voor de aanvang van een proef wordt daarvan mededeling gedaan aan het bevoegd gezag.

– Voorschriften meeverbrandingsinstallatie

6.2.1 (nominale capaciteit)

Binnen een termijn van 1 jaar na het van kracht worden van dit besluit dient vergunninghoudster de nominale afvalverbrandingscapaciteit van de installatie, uitgedrukt in de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand, aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te overleggen. Tot moment van deze goedkeuring dient de verbrandingsinstallatie bedreven te worden tot een maximaal nominale afvalverwerkingscapaciteit van 5PJ/jaar.

6.2.2 (slechts denkbare bedrijfsomstandigheden)

In voorschrift 2.5 uit bijlage I is bepaald dat onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden de temperatuur en verblijftijd moeten worden gemeten. De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden zijn gedefinieerd als de situatie waarbij de stookinstallatie op laaglast wordt bedreven met een gemaximaliseerde toevoer van de laagst technisch mogelijke calorische input van biomassa. De beschrijving van deze situatie dient vooraf ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

6.2.3 (voorschriften meeverbrandingsinstallatie)

De meeverbrandingsinstallatie dient te voldoen aan aan het gestelde in bijlage I.

7 OVERIGE EMISSIES NAAR DE LUCHT

7.1.1 (normstelling stofemissies)

De emissieconcentratie van stofemissies via enig emissiepunt anders dan de centrale schoorsteen, mag niet meer bedragen dan de in de onderstaande tabel gestelde normen.

Emissie	Norm
vlieg-, kalk en gipsopslag	10 mg/nm ³
containerlosinstallatie hout en voormalen, houtmaalinstallatie, opslag houtdeeltjes in silo	2 mg/nm ³
losinstallatie biomassa, stortbunker en tussenopslag, scheepslosinstallatie biomassa en transport malen biomassa	5 mg/nm ³

7.1.2 (stofemissies stuifgevoelige goederen)

Biomassa, kolen, vlieg- en bodemas moeten worden aangevoerd, gelost, opgeslagen en/of getransporteerd overeenkomstig het gestelde in de bijzondere regeling van de NeR "Stofemissie bij verwerking, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen" ten aanzien van goederen welke ingedeeld zijn in klasse S4,

Kalk moet worden aangevoerd, gelost, opgeslagen en/of getransporteerd overeenkomstig het gestelde in de bijzondere regeling van de NeR "Stofemissie bij verwerking, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen" ten aanzien van goederen welke ingedeeld zijn in klasse S1.

Dit voorschrift geldt voorzover deze handelingen niet op grond van deze vergunning in gesloten transport- of opslagsystemen behoren plaats te vinden.

7.1.3 (maatregelen geur)

Ter voorkoming van geurhinder dient biomassa welke geurhinder kan veroorzaken ontvangen, opgeslagen en getransporteerd te worden in gebouwen die door middel van afzuiging op een zekere onderdruk worden gehouden. De afgezogen lucht dient als verbrandingslucht naar de vuurhaard gevoerd te worden. Indien de CG13 niet in werking is en betreffende biomassa in de inrichting aanwezig is dient de afgezogen lucht te worden geëmitteerd met een uittreedsnelheid van minimaal 10 m/s en op een hoogte van minimaal 30 meter. Het op deze wijze ongereinigd emitteren van met geur bezwangerde lucht mag maximaal 200 uur per voortschrijdend jaar gebeuren.

Transportsystemen dienen gesloten te zijn uitgevoerd.

7.1.4 (alternatieve maatregelen geur)

Vergunninghoudster mag de in voorschrift 7.1.3 beschreven maatregelen vervangen door een gelijkwaardig alternatief op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid aanvullend op het jaarlijkse overheidsverslag wordt gemotiveerd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan de

maatregelen die minstens zoveel bijdragen aan geurimmissiereductie als de in voorschrift 7.0.3 genoemde maatregelen.

8 GELUID

8.1.1 (Grenswaarden LA_{eq})

Het (invallend) equivalente geluidsniveau (LA_{eq}) (zonder reflecties van de achterliggende gevel), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen, werktuigen en installaties, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, mag niet meer bedragen dan op onderstaande beoordelingspunten wordt aangegeven:

nr.punt	dagperiode 07.00-19.00 uur	avondperiode 19.00-23.00 uur	nachtperiode 23.00-07.00 uur
A	51,1	50,2	45,2
B	47,7	47	43,9
F	43,8	43	39,4

NB: de beoordelingshoogte is 5 m t.o.v. het maaiveld, de beoordelingspunten komen overeen met de punten genoemd in het rapport over het akoestisch onderzoek F 4845-3 figuur 1. Dit kaartje is als bijlage II bij de vergunning gevoegd.

8.1.2 (Grenswaarden maximale geluidsniveau L_{max})

Het maximale geluidsniveau (L_{max}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag niet meer bedragen dan 10 dB(A) boven op de LA_{eq} zoals aangegeven in voorschrift 8.1.1

8.1.3 (Piekniveaus afblaasveiligheden)

Het maximale geluidsniveau (L_{max}) veroorzaakt door het afblazen van veiligheidsmagten ter plaatse van de immissiepunten als genoemd in voorschrift 8.1.1 niet meer bedragen dan 60 dB(A).

8.1.4 (Uitzondering transportbewegingen, laden/lossen)

Het in deze vergunning met betrekking tot het maximale geluidsniveau gestelde is niet van toepassing op transportbewegingen en het laden en lossen ten behoeve van de inrichting voor zover dit plaatsvindt tussen 07.00 uur en 19.00 uur.

8.1.5 (Meten en berekenen methode geluid)

Het meten en berekenen van de geluidsniveaus, en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai IL-HR-13-01.

8.1.6 (vervoersmanagement)

Binnen één jaar na het in bedrijfstellen van de biomassa-verwerkingsinstallatie dient een onderzoek te zijn uitgevoerd naar de mogelijkheden om te komen tot een vermindering van de vervoerbewegingen van en naar de inrichting en de mogelijkheden tot verschuiving van weg- naar watertransport. Het onderzoek dient de volgende onderdelen te bevatten:

- inventariseren van toekomstige vervoerbewegingen;
- beschrijven van de reeds ingevoerde en geplande maatregelen en de eerder onderzochte maatregelen;
- onderzoek naar aanvullende maatregelen en de milieugevolgen hiervan met betrekking tot emissies en geluid;
- beoordelen op technische, economische, organisatorische en milieuhygiënische haalbaarheid van de onderzochte maatregelen;
- opstellen van een planning voor het invoeren van zekere maatregelen en een planning van inspanningen voor de onzekere maatregelen.
- een beschrijving van een voorstel voor de monitoring.

De rapportage van dit onderzoek moet binnen 1 maand na voltooiing ter goedkeuring worden gezonden aan het bevoegd gezag.

9 EVALUATIE MER

9.1.1 (gegevensverstrekking)

Vergunninghoudster verstrekt het bevoegd gezag op verzoek die gegevens die nodig zijn voor de evaluatie als bedoeld in artikel 7.39 van de Wet Milieubeheer.

Arnhem, 10 juni 2002

BIJLAGE I

behorende bij de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer d.d. MW98.27376

Voorschriften voor de meeverbrandingsinstallatie, genoemd in vergunningvoorschrift 6.2.3

1 Emissie-eisen

1.1

In het rookgas van de meeverbrandingsinstallatie mogen de in of volgens de B-tabellen van deze paragraaf bepaalde emissiegrenswaarden niet worden overschreden.

1.2

Indien in de B-tabellen in plaats van een concrete emissie-eis het woord "mengregel" staat, wordt voor de bepaling van de emissie-eis de volgende formule gebruikt:

$$(V_{\text{afval}} \times C_{\text{afval}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}) / (V_{\text{afval}} + V_{\text{proces}}) = C$$

V_{afval} : het volume van het rookgas ten gevolge van uitsluitend de verbranding van afvalstoffen, bepaald op basis van de in de vergunning gespecificeerde afvalstof of categorie van afvalstoffen met de laagste gemiddelde netto calorische waarde en herleid tot de emissieconcentratie bij een genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig de in voorschrift 2.10 bepaalde formule en tot de in voorschrift 2.11 genoemde temperatuur en druk alsmede tot het in voorschrift 2.11 vermelde droog gas.

C_{afval} : het in de A-tabellen van deze paragraaf aangegeven daggemiddelde van de emissiegrenswaarde voor de desbetreffende stof, met uitzondering van de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium bij meeverbrandingsinstallaties als bedoeld in voorschrift 1.1, vierde lid van de bijlage bij het (Ontwerp-)Besluit verbranden afvalstoffen. Voor deze component geldt de emissiegrenswaarde uit kolom I van de A-tabellen. De C_{afval} -emissiegrenswaarde wordt omgerekend naar het zuurstofgehalte van de meeverbrandingsinstallatie.

V_{proces} : het volume van het rookgas ten gevolge van het in de verbrandingsinstallatie plaatshebbende proces van de verbranding van niet als afvalstoffen aan te merken brandstoffen, wordt bepaald bij een zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12.

C_{proces} : de emissie-eis die voor de desbetreffende stof zou gelden op grond van de voor het desbetreffende type verbrandingsinstallatie toepasselijke regelgeving wanneer daarin andere brandstoffen dan afvalstoffen zouden worden gestookt. Bij het ontbreken van zodanige regelgeving wordt de in de vergunning vermelde emissie-eis gebruikt. Indien in de vergunning geen emissie-eis is opgenomen, wordt de werkelijke massaconcentratie gebruikt.

C: de totale emissiegrenswaarde die geldt, indien in de B-tabellen van deze paragraaf in plaats van een concrete emissie-eis het woord "mengregel" staat, bepaald bij een zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12.

1.3

1 Onder de in deze paragraaf genoemde chemische elementen worden mede begrepen verbindingen waarin die elementen voorkomen. Deze verbindingen worden voor de bepaling of aan een emissie-eis is voldaan, uitgedrukt in gewichtshoeveelheden van de desbetreffende elementen.

- 2 Stikstofmonoxide en stikstofdioxide worden voor de bepaling of aan de in de tabellen van deze paragraaf opgenomen emissie-eis voor de desbetreffende stof is voldaan, uitgedrukt als stikstofdioxide.
- 1.4
- 1 Indien uit metingen blijkt dat de in deze paragraaf opgenomen emissie-eisen wegens technisch onvermijdelijke storingen, stilleggingen of defecten aan de reinigingsapparatuur worden overschreden, stelt vergunninghoudster het bevoegd gezag hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.
  - 2 De verbrandingsinstallatie mag bij overschrijding van de emissie-eisen wegens een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid in geen geval langer dan vier uur ononderbroken met de thermische behandeling van afvalstoffen voortgaan. De totale duur in een kalenderjaar waarin de verbrandingsinstallatie in een geval als bedoeld in de eerste volzin, in bedrijf is, bedraagt ten hoogste 60 uur.
  - 3 De voorschriften 1.1 tot en met 1.3 en 2.1 tot en met 2.15 zijn gedurende de duur dat een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid zich voordoet, niet van toepassing, met dien verstande dat:
    - a het totale stofgehalte in de rookgassen een halfuurgemiddelde van 150 mg/m³ niet mag overschrijden;
    - b de op grond van dit besluit geldende emissie-eisen voor koolmonoxide en gasvormige en vluchtige organische stoffen niet mogen worden overschreden.
  - 4 In geval van een defect van de rookgasreinigingsinstallatie vermindert de vergunninghoudster de activiteit van de verbrandingsinstallatie zo spoedig mogelijk of legt hij de verbrandingsinstallatie stil totdat normale werking opnieuw mogelijk is.

A-Tabellen

afvalverbrandingsinstallaties, meeverbrandingsinstallaties voor de thermische behandeling van onbehandelde en ongesorteerde huishoudelijke afvalstoffen of van bedrijfsafvalstoffen die naar aard en samenstelling met zodanige afvalstoffen overeenkomen, en meeverbrandingsinstallaties waarbij meer dan 40% van de opgewekte warmte afkomstig is van gevaarlijke afvalstoffen / resultaten van de metingen herleid tot een zuurstofgehalte van 11%, behalve bij herleiding van de meetresultaten van rookgas afkomstig van de verbranding van afgewerkte olie, hierbij geldt een zuurstofpercentage van 3%

Component	daggemiddelde	100% van de halfuurgemiddelde n	97% van de halfuurgemiddelden in een kalenderjaar
gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	10 mg/m ³	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Zoutzuur	10 mg/m ³	60 mg/m ³	10 mg/m ³
waterstoffluoride	1 mg/m ³	4 mg/m ³	2 mg/m ³
zwaveldioxide	50 mg/m ³	200 mg/m ³	50 mg/m ³
het totaal aan stofdeeltjes	5 mg/m ³	15 mg/m ³	5 mg/m ³

Component	berekend over	I
Kwik	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,05 mg/m ³
de som van cadmium en thallium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,05 mg/m ³
de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,5 mg/m ³

Koolmonoxide

daggemiddelde: 50 mg/m³ alle halfuurgemiddelden in een willekeurige periode van 24 uur: 100 mg/m³ of 95% van alle tien-minutengemiddelden in een willekeurige periode van 24 uur: 150 mg/m³

dioxinen en furanen

de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend over een bemonsteringsperiode van ten minste zes uur en ten hoogste acht uur: 0,1 ng/m³

Stikstofoxiden

	100% van de daggemiddelden	97% van de 24-uurgemiddelden in een kalenderjaar	100% van de halfuurgemiddelden	97% van de halfuurgemiddelden in een kalenderjaar
	200 mg/m ³	70 mg/m ³	400 mg/m ³	200 mg/m ³

B-tabellen

stookinstallaties die zijn aan te merken als een meeverbrandingsinstallatie en waarop de A-tabellen niet van toepassing zijn / resultaten van de metingen herleid tot een zuurstofpercentage van 6%, behalve bij de herleiding van de meetresultaten van de emissie van zwaveldioxiden, stikstofoxiden en stofdeeltjes veroorzaakt door het stoken van vloeibare en gasvormige brandstoffen, hierbij geldt een zuurstofpercentage van 3%

component	emissie-eisen
zwaveldioxide	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde de volgende emissiegrenswaarde geldt: 200 mg/m ³
stikstofoxiden	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde de volgende emissiegrenswaarde geldt: 200 mg/m ³
het totaal aan stofdeeltjes	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde 20 mg/m ³ geldt

component	emissie-eisen
gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	mengregel
zoutzuur	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde 30 mg/m ³ geldt
waterstoffluoride	mengregel
koolmonoxide	mengregel
kwik	input-eis: 0,1 mg/kg ingezette afvalstof

component	berekend over	emissie-eis
de som van cadmium en thallium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,015 mg/m ³
de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,15 mg/m ³
de totale concentratie van dioxinen en furanen	bemonsteringsperiode van ten minste zes uur en ten hoogste acht uur	0,1 ng/m ³

2 Meetvoorschriften

2.1

- 1 Meetapparatuur wordt geïnstalleerd en technieken worden gebruikt ter bewaking van de parameters, de omstandigheden en de massaconcentraties die relevant zijn voor het verbrandingsproces van een verbrandingsinstallatie.
- 2 De ter controle van een emissie-eis geïnstalleerde automatische apparatuur voor de bewaking van de emissies dient te allen tijde goed te functioneren. Er wordt jaarlijks een verificatietest op deze apparatuur uitgevoerd. Om de drie jaar wordt deze apparatuur door middel van parallelmetingen gekalibreerd.

2.2

Bij de uitworp van de rookgassen van de verbrandingsinstallatie worden de volgende componenten continu gemeten:

- a koolmonoxide, zwaveldioxide, gasvormige en vluchtige organische stoffen, zoutzuur en het totaal aan stofdeeltjes;
- b stikstofoxiden;
- c waterstoffluoride, tenzij voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de emissie-eis voor zoutzuur niet wordt overschreden.
- 2 In het geval voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die voldoen aan het bepaalde in het eerste lid, onder c, wordt periodiek gemeten.

2.3

Bij de uitworp van de rookgassen van de verbrandingsinstallatie worden de volgende stoffen periodiek gemeten: antimoon, arseen, cadmium, chroom, kobalt, koper, kwik, lood, mangaan, nikkel, thallium, vanadium, dioxinen en furanen.

2.4

- 1 De volgende procesparameters worden continu gemeten:
  - a de temperatuur van de verbrandingskamer dicht bij de binnenwand;
  - b de zuurstofconcentratie;
  - c de druk;
  - d de temperatuur van het rookgas;
  - e het waterdampgehalte van het rookgas, tenzij de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd alvorens de emissies worden geanalyseerd.

2.5

De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen worden op passende wijze gecontroleerd:

- a binnen één maand nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, en
- b binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld onder de in de vergunning omschreven slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden.

2.6

- 1 Halfuurgemiddelden en 10-minutengemiddelden worden bepaald binnen de tijd dat de verbrandingsinstallatie feitelijk in werking is, met uitzondering van de voor de inwerkingstelling en stillegging van de verbrandingsinstallatie benodigde tijd indien gedurende die tijd geen afvalstoffen worden verbrand.
- 2 Van de in het eerste lid bedoelde gemiddelden worden de waarden van het betrouwbaarheidsinterval, genoemd in voorschrift 2.9, afgetrokken.
- 3 De daggemiddelden worden bepaald op basis van halfuurgemiddelden en 10-minutengemiddelden die met inachtneming van het eerste en tweede lid tot stand zijn gekomen.
- 4 Bij de bepaling van het daggemiddelde worden ten hoogste vijf halfuurgemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continumetingen buiten beschouwing gelaten. Per kalenderjaar worden ten hoogste tien daggemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continumetingen buiten beschouwing gelaten.

2.7

- 1 Periodieke metingen worden gedurende de eerste twaalf maanden dat een verbrandingsinstallatie in werking is ten minste één maal in de drie maanden en vervolgens ten minste twee maal per kalenderjaar verricht.
- 2 Een periodieke meting bestaat uit een serie van ten minste drie deelmetingen.

2.8

- 1 Ter bepaling van de concentratie van stoffen in de rookgassen van een verbrandingsinstallatie, waarvoor in deze bijlage emissie-eisen zijn gesteld, worden representatieve metingen verricht.
- 2 De bemonsteringen, analyses en metingen van de parameters die nodig zijn voor de bepaling van de concentraties, bedoeld in het eerste lid, alsmede de andere metingen en berekeningen die in deze bijlage verplicht zijn gesteld, worden uitgevoerd volgens CEN-normen. Indien geen CEN-normen bestaan, worden andere normen gebruikt die waarborgen dat gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.
- 3 Het uitvoeren van de afzonderlijke metingen, de parallelmetingen en de referentiemetingen ter ijking van automatische meetsystemen geschiedt door een rechtspersoon die: a. voor deze verrichtingen geaccrediteerd is door een algemeen aanvaarde nationale accreditatie-instelling of een vergelijkbare buitenlandse instelling die afkomstig is uit een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992, of b. voor deze verrichtingen de CEN-normen inzake de onafhankelijkheid en de competentie van laboratoria aantoonbaar tot uitvoering brengt.
- 4 Een in het tweede en derde lid bedoelde norm heeft betrekking op de laatst uitgegeven norm met de daarop uitgegeven aanvullingen en correctiebladen. Een uitgegeven norm, aanvulling, onderscheidenlijk correctieblad, wordt eerst van toepassing één jaar na de datum van uitgifte.
- 5 Het bevoegd gezag kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepaalde in het tweede en derde lid.

2.9

De waarden van de 95%-betrouwbaarheidsintervallen van individuele waarnemingen met de continu bedrijfsmeters, op basis waarvan de grenswaarden voor de daggemiddelden van de onderstaande componenten en de halfuurgemiddelden van periodieke metingen voor waterstoffluoride, zoutzuur en zwaveldioxide worden bepaald, mogen de volgende percentages niet overschrijden:

- a koolmonoxide: 10%;
- b zwaveldioxide: 20%;
- c stikstofdioxide: 20%;
- d het totaal aan stofdeeltjes: 30%;
- e totaal organische koolstof: 30%;
- f zoutzuur: 40%;
- g fluorwaterstofzuur: 40%.

2.10

De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een emissieconcentratie bij een genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig de volgende formule:

$$Es = (21 - Os) / (21 - Om) \times Em$$

Es = berekende emissieconcentratie bij genormaliseerd zuurstofgehalte

Em = gemeten emissieconcentratie

Os = genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12

Om = gemeten zuurstofgehalte

2.11

De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een temperatuur van 273 K, een druk van 101,3 kPa en droog gas.

2.12

- 1 De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een zuurstofgehalte van 6%.

2.13

- 1 De resultaten van de overeenkomstig deze paragraaf verrichte metingen en de gegevens die zijn verzameld ten behoeve van de toepassing van de in voorschrift 1.2 bedoelde mengregel, worden geregistreerd en uitgewerkt alsmede gerapporteerd aan het bevoegd gezag op een zodanige wijze dat dit kan nagaan of aan de voorschriften van deze bijlage is voldaan.

2.14

Bij de bepaling van de totale concentratie van dioxinen en furanen worden de massaconcentraties van de in de hieronderstaande tabel genoemde dioxinen en dibenzofuranen vóór het optellen met de in de tabel genoemde toxische equivalentiefactoren (TEQ) vermenigvuldigd.

Stof	TEQ
2,3,7,8 -tetrachloordibenzodioxine (TCDD)	1
1,2,3,7,8 -pentachloordibenzodioxine (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 -heptachloordibenzodioxine (HpCDD)	0,01
octachloordibenzodioxine (OCDD)	0,001
2,3,7,8 -tetrachloordibenzofuraan (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 -pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,05

1,2,3,4,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 -heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 -heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
octachloordibenzofuraan (OCDF)	0,001

3 Overige voorschriften

3.1

- 1 De meeverbrandingsinstallatie wordt zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat het door de meeverbranding van afvalstoffen ontstane gas altijd gedurende twee seconden op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 EC.

3.2

Bij de exploitatie van de meeverbrandingsinstallatie wordt gebruik gemaakt van een automatisch systeem dat de toevoer van afvalstoffen zo spoedig mogelijk stopt:

- a bij het in werking stellen van de installatie, indien de op grond van deze bijlage vereiste verbrandingstemperatuur nog niet is bereikt;
- b indien de op grond van deze bijlage vereiste verbrandingstemperatuur niet gehandhaafd blijft;
- c indien de bij deze bijlage voorgeschreven continumetingen uitwijzen dat een emissie-eis wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten in de reinigingsapparatuur.

3.3

Het beheer van de verbrandingsinstallatie is in handen van een natuurlijke persoon die competent is om de verbrandingsinstallatie te beheren.

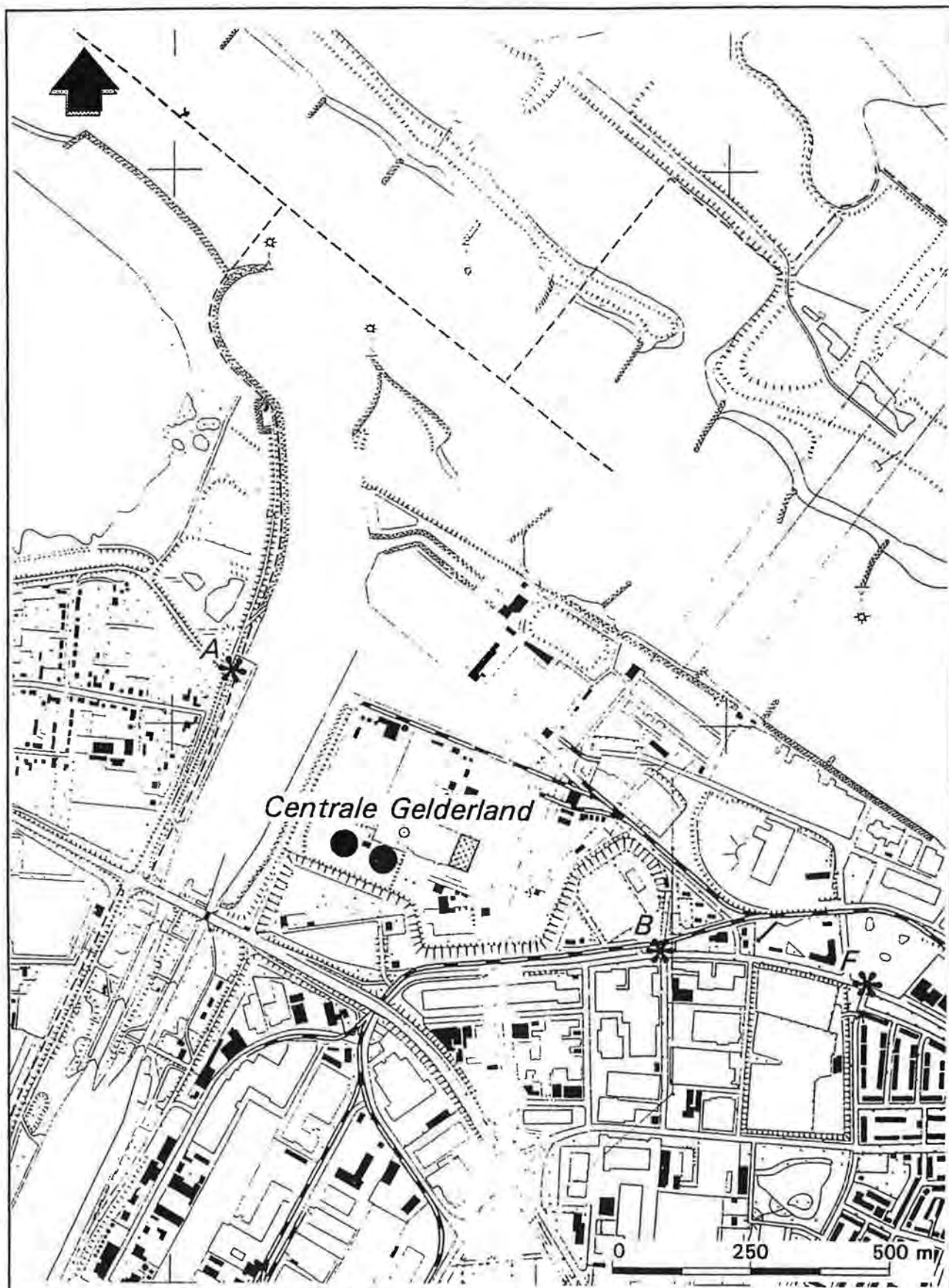
ADVIESBUREAU PEUTZ & ASSOCIES B.V.

AKOESTIEK

- LAWAAIBEHEERSING

- BOUWFYSICA

- MILIEUTECHNOLOGIE

rapport nr. F 4845-3

figuur nr. 1

Aanduiding meet- en referentiepunten A, B en F
uit de vigerende vergunning.

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995 (Department of Health 1996).

There is a growing emphasis on the need to improve the quality of care in the public sector. The Department of Health (1996) has set out a number of key objectives for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

The Department of Health (1996) has also set out a number of key strategies for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

The Department of Health (1996) has also set out a number of key strategies for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

The Department of Health (1996) has also set out a number of key strategies for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

The Department of Health (1996) has also set out a number of key strategies for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

The Department of Health (1996) has also set out a number of key strategies for the public sector, including the need to improve the quality of care, to reduce waiting times, to improve the efficiency of the system, and to improve the financial performance of the system. The Department of Health (1996) has also set out a number of key principles for the public sector, including the need to be patient-centred, to be transparent, to be accountable, and to be efficient.

Notitie van Gedeputeerde Staten 10 juni 2002
behoort bij revisievergunningprocedure Wet milieubeheer
Electrabel Nederland NV, Centrale Nijmegen
MW98.27376

Aanleiding voor deze notitie

In bovengenoemde vergunningprocedure heeft een ontwerpvergunning ter inzage gelegen van 26 juli tot en met 23 augustus 200. Naar aanleiding daarvan zijn schriftelijke en mondelinge vragen en bedenkingen binnengekomen en adviezen van andere bestuursorganen.

Er is onder meer gesignaleerd dat de wettelijk verplichte aanplakking aan het gemeentehuis te Nijmegen van de kennisgeving van de ontwerpvergunning niet heeft plaatsgevonden. Op grond van recente jurisprudentie was duidelijk dat een vergunning om deze reden voor vernietiging vatbaar zou zijn, zodat wij ervoor hebben gekozen de vergunningprocedure vanaf het moment van ter inzage-legging van de ontwerpvergunning opnieuw uit te voeren.

Gezien de aard van de inhoudelijke opmerkingen over de ontwerpvergunning, en de vragen die daarover zijn gesteld, hebben wij gemeend deze gelegenheid te moeten gebruiken om een nieuwe ontwerpvergunning op te stellen.

Voor het verloop van de vergunningprocedure en voor onze overwegingen over het onderwerp "jaarvrachten" (aangeroerd in bedenkingen en adviezen) verwijzen wij naar de considerans die hoort bij de nieuwe ontwerpvergunning. Op een groot deel van de overige vragen, opmerkingen, bedenkingen en adviezen naar aanleiding van de eerste ontwerpvergunning gaan wij alleen in deze notitie in, zonder daarbij volledig te zijn.

In het vervolg van deze notitie noemen we de ontwerpvergunning die in juli/augustus 2000 ter inzage lag **ontwerpvergunning 1**. De nieuwe ontwerpvergunning, die tegelijk met deze notitie ter inzage zal liggen, wordt verder **ontwerpvergunning 2** genoemd.

Nieuwe bedenkingen

Deze notitie is geen onderdeel van ontwerpvergunning 2 met bijbehorende overwegingen.

Daarom geldt: alléén over ontwerpvergunning 2 kunnen tijdens de tervisieleggingsperiode in juni/juli 2002 bedenkingen worden ingebracht.

Beroepsrecht

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in een uitspraak van 28 mei 1999 (nr. E03.97.0778; AB 2000/75) geoordeeld, dat de Algemene wet bestuursrecht zich niet verzet tegen het tweemaal ter inzage leggen van een ontwerpbesluit, maar dat een rechtzoekende er niet op bedacht hoeft te zijn dat een tweede ontwerpbesluit ter inzage wordt gelegd. Voor de ontvankelijkheid in beroep (dat is: een beroep tegen het definitief besluit op de vergunning-aanvraag) betekent dat, aldus de Afdeling, dat de in beroep ingebrachte gronden hun grondslag moeten kunnen vinden in de door de desbetreffende rechtzoekende tegen het eerste, dan wel tegen het tweede ontwerpbesluit ingebrachte bedenkingen, dan wel betrekking moeten hebben op wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van ten minste één van beide ontwerpbesluiten zijn aangebracht.

Ad 1

Onvolledigheid van documenten en timing van de publicatie.

Vooroverleg-besprekingen hebben betrekking gehad op tekstuele aanpassingen en aanvullingen op concepten voor de aanvraag. Van een overleg van 20 juni 2000 is een afsprakenlijst beschikbaar die bij ontwerpvergunning 2 ter inzage zal worden gelegd; overigens zijn geen notulen gemaakt. De ter inzage te leggen stukken zullen op een lijst worden genoemd.

Wij hebben kennisgenomen van de constatering van MOB dat de in de wet genoemde termijn voor tervisielegging van een ontwerpvergunning is overschreden. Dit is een termijn van orde.

Hierboven zijn wij al ingegaan op de gemankeerde aanplakking van een kennisgeving en de gevolgen daarvan.

Naast het Gelders Milieuplan is er geen vigerend provinciaal beleid inzake industriële emissies, ook niet voor het industriegebied Nijmegen West. Er zijn dus ook geen documenten daarover die ter inzage hadden moeten worden gelegd.

Met betrekking tot de brief van Loyens&Loeff merken we op, dat die door vergunningaanvraagster aan de Afdeling bestuursrechtspraak is gezonden en niet behoort tot de door ons ter inzage te leggen stukken.

De schriftelijke toelichting van Electrabel bij het MER is door Electrabel per e-mail verzonden en bij de Commissie MER besproken en de Commissie MER heeft de toelichting betrokken bij haar toetsingsadvies. Hieruit blijkt afdoende dat de toelichting inderdaad van Electrabel was en tijdig is ingediend. Overigens is bij onze dienst een door Electrabel op 7 februari 2001 verzonden e-mail met deze toelichting ontvangen. Voor zover MOB met haar opmerking dat een paginanummering in de toelichting ontbreekt wil suggereren dat het bij de Commissie MER en bij ons ingediende stuk en het door ons ter visie gelegde stuk niet identiek zijn, wijzen wij die suggestie van de hand.

Adviezen van betrokken overheidsorganen naar aanleiding van ontwerpvergunning 1 werden niet tegelijk met ontwerpvergunning 1 ter inzage gelegd omdat die op het tijdstip van tervisielegging nog niet ingediend waren. Onze gewoonte is om de naar aanleiding van een ter inzage gelegd ontwerp ingediende stukken (zowel bedenkingen als adviezen) direct na afloop van de tervisieleggingsperiode gebundeld aan de betrokken bestuursorganen op te zenden en aan de stukken voor een volgende tervisielegging toe te voegen. Uiteraard kunnen de stukken op verzoek bij onze dienst worden ingezien direct vanaf het moment van ontvangst.

In de bekendmaking van 12 juli 2001 betreffende ontwerpvergunning 1 is de indieningsdatum van de aanvraag genoemd, met de mededeling dat die aanvraag was veranderd na de indieningsdatum; een mededeling die overigens overbodig zou zijn geweest, ware het niet dat de oorspronkelijke versie van de aanvraag al bij derden bekend was. De door MOB genoemde emissietabel die bij de oorspronkelijke aanvraag was gevoegd had betrekking op de feitelijk gerealiseerde emissies in het jaar 1999, het waren niet de voor de toekomst aangevraagde emissies. De betreffende gegevens hebben geen toegevoegde informatieve waarde bij de aanvraag, omdat een brandstofpakket is aangevraagd dat niet identiek is aan de brandstof die in 1999 werd gebruikt. Het aangevraagde brandstofpakket is kolen en biomassa zonder terugstook van ABI-slib.

Ad 2 MER

Het voorgenomen alternatief uit het MER (voorgenomen ten tijde van afronding van het MER en het opstellen van de oorspronkelijke vergunningaanvraag) omvat ook het alternatief dat in tweede instantie in de bijgestelde vergunningaanvraag is vastgelegd. De bijgestelde vergunningaanvraag is minder breed dan de oorspronkelijke aanvraag, maar er is niets méér aangevraagd dan oorspronkelijk is aangevraagd of is beschreven in het voorgenomen alternatief.

Electrabel vraagt expliciet het bijstoken van SRM-vet aan.

De Commissie MER gaat in haar toetsingsadvies in op de bijstook van SRM-materiaal. In het MER staat in de verklarende woordenlijst dat onder biomassa organisch materiaal van dierlijke of plantaardige oorsprong wordt verstaan, en op pagina 2.8 staat dat geen biomassastof die binnen de acceptatiecriteria valt is uitgesloten. Wij achten de vergunningaanvraag gezien bovenstaande voldoende in lijn met de door de aanvrager opgestelde MER.

Ten aanzien van de door MOB genoemde "citaten" uit het MER (die geen citaten zijn) merken we op:

- (1) Op pagina S2 is sprake van biomassa die "relatief schoon van karakter" is; er staat dat daaronder ook gereinigd afvalhout begrepen wordt. Er wordt dus niet gesproken van "schone biomassa".
- (2) Pagina S5 suggereert niet dat verwerking van SRM niet onder het MER valt, maar er wordt opgemerkt dat voor verwerking van dit materiaal nog een ander besluit nodig is, namelijk een vergunning ingevolge de Destructiewet.
- (3) SRM-vet is vet en valt dus onder het als doorsnee genomen biomassa-pakket. De passage waarnaar verwezen wordt gaat over stookwaarde en scheikundige componenten, het noemen van het woord 'SRM' zou hier geen toegevoegde betekenis hebben gehad.
- (4) De conclusie van MOB dat de door haar berekende jaarvrachten op een vergissing berusten is correct. Zie overigens de considerans bij ontwerpvergunning 2.
- (5) Uit bijlage 13 van de aanvraag, waaruit MOB een onjuiste conclusie trekt, blijkt absoluut niet dat paragraaf 4.3 (geur) van het MER "dus" niet adequaat is.
- (6) De door MOB berekende fluoride-emissie is gebaseerd op een variant waarin ABI-slib wordt teruggestookt, hetgeen -naar bij MOB bekend is uit de bijgestelde vergunningaanvraag- niet het geval zal zijn. Overigens zij verwezen naar de considerans bij ontwerpvergunning 2.

Ad 3

Lacunes of onjuistheden in de vergunningaanvraag

- 1 De begeleidende brief van 4-12-2000 blijft de brief waarmee de vergunningaanvraag is ingediend. De verbeteringen/aanpassingen van de aanvraag zijn zonder begeleidende brief aangeboden. Om degenen die de eerdere versie van de aanvraag al hadden werk te besparen heeft Electrabel geen losse bladen met verbeteringen/aanpassingen verstrekt, maar mappen met de complete bijgestelde aanvraag.
Het bijstoken van hout dat ten tijde van het opstellen van MER en aanvraag nog als biomassa werd beschouwd (sindsdien niet meer, zie EU Richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000) was al en is nog steeds vergund; het mag echter geen hout zijn dat juridisch (in de zin van de milieuregelgeving) als afval moet worden beschouwd.
- 2/3 Het aanvragen van emissieruimte is niet verplicht. Op het MER gaan wij in ontwerpvergunning 2 in.
- 4 en 9 Ten tijde van indiening van de aanvraag was Electrabel nog gecertificeerd, medio 2001 heeft Electrabel actie ondernomen gericht op her-certificatie. De door MOB gesignaleerde situatie is een momentopname. Het al dan niet gecertificeerd zijn van het milieuzorg-systeem was niet van invloed geweest op ontwerpvergunning 1.
- 5/6/7 Het in de samenvatting van de aanvraag weergegeven beeld van de emissiesituatie geeft de emissies die in het beeld van de aanvrager als de belangrijkste gelden. Wij vormen op grond van de verstrekte informatie ons eigen beeld over alle emissies en beslissen dienovereenkomstig. De door MOB aangevoerde correcties zijn niet te valideren; hiertoe ontbreken gegevens. Het tervisieleggen van de correcties gebeurt uitsluitend omdat ze als bijlage bij de brief van MOB zijn gevoegd, zoals ook de andere bijlagen bij die brief ter inzage worden gelegd.

- 8 De opmerking over houtbijstook op pagina 13 van de vergunningaanvraag is, in tegenstelling tot wat MOB beweert, correct.
- 10 De aangevraagde bedrijfsvoering behelst kolenstook die gekenmerkt wordt door een gemiddelde kolensamenstelling, waarbij ook kolen van een 'worst-case'-kwaliteit zijn. Dit is bij de beoordeling betrokken.
- 11 De stelling van MOB dat de aanvraag geen onderbouwing geeft voor de acceptatiecriteria is onjuist. Op pagina 19 staat dat de milieuhygiënische specificaties van de biomassa zijn afgestemd op de eisen voor rookgassamenstelling conform het Bla.
- 12/13 Zie considerans ontwerpvergunning 2.
- 14/15 Zoals MOB heeft kunnen lezen, maakt het vergassen van biomassa onderdeel uit van de aanvraag. Opgave van de samenstelling van het syngas en het onderwerp voorreiniging voegen aan de aanvraag niets toe. Hetzelfde geldt voor de pH-waarde van de wasvloeistof.
- 16 Als MOB van mening is dat de stand der techniek niet is toegepast is niet duidelijk op grond waarvan hij deze mening is toegedaan. Het stand still beginsel is geen beginsel dat op grond van de wet moet worden gerespecteerd.
- 17 Bij de aanvraag zoals die in december 2000 is ingediend, was ter informatie het jaarverslag van 1999 opgenomen. Na bijstelling van de aanvraag was het milieujaarverslag van 2000 beschikbaar en dat is toen bij de tekst gevoegd. In de hoofdtekst is per abuis, zo nemen wij aan, 1999 niet vervangen door het jaartal 2000.
- 18 Vergunningaanvraagster heeft inderdaad geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om emissieruimte aan te vragen.
- 19 De constatering klopt.
- 20 De aanvraag geeft op pagina 44 de ten tijde van indiening van de aanvraag bestaande wet- en regelgeving als toetsingskader voor immissie, geen beleidsregels zoals het MTR voor fluoride. Van verzwijgen van een MTR is onzes inziens geen sprake.
- 21 De vermelding van de luchtdebieten voegt aan de op pagina 46 tot 51 van de aanvraag verstrekte gegevens niets toe. Aanvraagster heeft het toetsingskader voor stofemissie correct weergegeven.
- 22 Volgens de gegevens van de aanvraag komen er bij de smeeroliesystemen van de generator en de turbine in geringe mate koolwaterstoffen vrij welke vallen onder de categorie in de NeR waarvoor een emissie-eis van 150 mg/m3 geldt. Dit is de categorie GO3. Of de NeR-norm conform de stand der techniek is, is niet iets dat hier ter discussie moet staan. Op pagina 5.29 van het MER is aangegeven hoe de situatie ten aanzien van PAK emissies door het vrachtverkeer is beoordeeld.
- 23 MOB geeft niet aan wat zij bedoelt met de zinsnede dat veel starts en stops en draaien op deellast/laaglast niet acceptabel zijn. De door MOB aangehaalde bijlage 6 van de aanvraag (bedoeld zal zijn bijlage 8) verduidelijkt MOB's standpunt niet.
- 24/25 De aard van de bestaande lozing via de gemeentelijke riolering verandert naar verwachting niet ten gunste van de toekomstige bijstook. Bemonstering ten behoeve van de onderhavige vergunningaanvraag achten wij niet opportuun. Na realisering van de bijstook is een eenmalige bemonstering gewenst maar vooralsnog niet prioritair. Deze is vergelijkbaar met een eenmalig controlevoorschrift dat o.g.v. de wet voor doelvoorschriften gebruikelijk is. Voor vragen over de toepassing van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren moeten wij verwijzen naar het terzake bevoegde orgaan.
- 26 Het opvullen van normen is niet een uitgangspunt dat artikel 8.11 lid 3 beoogt en wat ons betreft ook niet aan de orde.
- 27 Vooralsnog zijn er geen redenen om aan te nemen dat het verwijderingsrendement voor stof voor de centrale met bijstook anders zal zijn dan met 100% kolenstook.

- 28 In bijlage 11 en in het MER is te lezen hoe de koppeling gemaakt is tussen het Bla en de acceptatiecriteria. Dit behoeft ons inziens niet een nadere toelichting. Of de in het Bla geformuleerde normen al dan niet stand der techniek vertegenwoordigen is niet iets dat op grond van dit besluit moet worden bepaald.
- 29/30/31 De mening van MOB dat bijlage 13 van de aanvraag de aangevraagde geur-emissie-ruimte schetst is onjuist. In de NeR staat de door MOB aangehaalde geurwaarde in de bijzondere regeling voor GFT-compostering. Zie overigens ontwerpvergunning 2.
- 32 De door MOB gevraagde invloed van deellast op lekkages van de GAVO is niet essentieel voor de beoordeling van de aanvraag.
- De opmerkingen van MOB naar aanleiding van de vergunningaanvraag leiden niet tot de conclusie dat de aanvraag niet voldoet aan de eisen van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Het is toegestaan een vergunningaanvraag na indiening aan te vullen of te wijzigen, totdat die met de ontwerpvergunning ter inzage wordt gelegd, zoals ook in dit geval is gebeurd.

Ad 4

Vereiste aanvullingen en wijzigingen ontwerpvergunning.

- 1 Er is getoetst aan het provinciale milieubeleid.
- 2/3 Zie onder ad 1 en ad 2.
- 4 Het MER bevat de essentiële informatie voor het volwaardig meewegen van het milieu-belang in de besluitvorming.
- 5 Blijkens de door MOB bij haar brief gevoegde bijlage 7 is MOB in staat geweest te reageren op de toelichting van Electrabel bij het MER. Nergens wordt duidelijk gemaakt dat anderen daartoe niet in staat zijn geweest.
- 6/7 Zie ontwerpvergunning 2.
- 8 Op pagina 7 is de emissietoets terug te vinden.
- 9 Eventuele omissies worden bij tervisielegging van ontwerpvergunning 2 hersteld.
- 10 Er zijn transmissieberekeningen uitgevoerd. De onderbouwing is wel gegeven. Wat MOB stelt is onjuist.
- 11 Zie ontwerpvergunning 2.
- 12 Een "afvalstoffenvergunning" bestaat niet. 'Afvalstoffenwet-vergunningen' hebben bestaan, maar kunnen nu niet meer worden verleend omdat de Afvalstoffenwet is ingetrokken. Centrale Nijmegen gaat vanwege de bijstook met biomassa (aan te merken als afval) mede vallen onder categorie 28 van Bijlage 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Als MOB uit de stukken de conclusie trekt dat Centrale Nijmegen bij vollast 50% input van biomassa toestaat, dan is die stelling niet juist.
- 13 Zie ontwerpvergunning 2.
- 14 Wat reclamant stelt is onjuist.
- 15 MOB maakt niet duidelijk op welk gegeven wij zouden blindvaren.
- 16 In ontwerpvergunning 2 worden kennelijke misvattingen hieromtrent weggenomen.
- 17 Zie onder ad 3, punt 31.
- 18 Zie onder ad 3, punt 12. In ontwerpvergunning 2 wordt hierop ingegaan.
- 19 De stofnormen zijn gedifferentieerd en aangescherpt in ontwerpvergunning 2.
- 20 Wij zijn van mening dat het uitvoeren van proeven zoals die door Electrabel zijn aangevraagd niet in het belang van het milieu te moeten weigeren.
- 21/22 De bewering van MOB over het verwijderingsrendement voor kwik is onjuist. Wij verwijzen verder naar ontwerpvergunning 2.
- 23 Wij verwijzen naar ontwerpvergunning 2.

- 24 MOB vergelijkt in een bepaald jaar (1999) gerealiseerde emissies met fictief maximaal mogelijke emissies. De conclusie die hieruit getrokken worden geven een onjuist beeld. MOB gaat er ten onrechte van uit dat Electrabel de door MOB berekende emissieruimte aan had willen vragen. In verband met het stand still-beginsel verwijzen we naar het onder ad 3, punt 16, gestelde. Zie ook ontwerpvergunning 2, die ingaat op de relatie tussen de emissie vanwege Electrabel en de immissie-concentratie. De mening van MOB over de stand der techniek wordt niet door ons gedeeld.
Met betrekking tot het vermeend vergunnen van de grote jaarvrachten is reeds aangegeven dat ontwerpvergunning 2 op dit punt duidelijker is.
- 25 Zie ad 3, punt 12/13. De veronderstelling dat Electrabel op basis van ontwerpvergunning 1 vergunning zou krijgen voor het bijstoken van 500.000 ton SRM-vet/jaar is onjuist. Bijstoken met diermeel is op basis van de aangevraagde vergunning niet toegestaan.
- 26 Zie ad 3, punt 12.
- 27 In ontwerpvergunning 1 is het niet uitgesloten dat als de ROI uitvalt er SRM-vet wordt verstoekt voor het overige voldaan wordt aan de voorschriften.
- 28 In ontwerpvergunning 2 is de stofnorm conform de huidige performance van de installatie te vastgelegd.
- 29 MOB maakt niet duidelijk op grond waarvan zij de overige stofemissies maximaal 2 mg/m³ mogen bedragen.
- 30/31 Verwezen wordt naar ontwerpvergunning 2.
- 32 Zie hiervoor het eerder vermelde omtrent dit onderwerp. In aanvulling hierop zien wij geen aanleiding om een meetverplichting met betrekking tot prionen op te leggen.
- 33 Als MOB van mening is dat het stoken van SRM-materiaal zonder ROI de emissies beïnvloedt, maakt zij niet duidelijk waar zij dit op baseert.
- 34 Met betrekking tot deellast, start-stops en stand by staan, zijn wij van mening dat de wijze van produceren van elektriciteit niet een onderwerp is dat middels de milieuvergunning gereguleerd dient te worden, zolang voldaan kan worden aan de milieuhygiënische eisen als gesteld in de vergunning.
Reclamant stelt dat het gehele jaar door zonder DeNox gedraaid kan worden. Die mogelijkheid bestaat naar onze mening alleen als het gehele jaar op laaglast wordt geproduceerd. Zie voorts ontwerpvergunning 2.
- 35 Zie hiervoor het eerder vermelde omtrent dit onderwerp.
- 36 Zie hiervoor het eerder vermelde omtrent dit onderwerp.
- 37 De meetvoorschriften zijn in ontwerpvergunning 2 aangepast.
- 38 Wij zien geen reden een dergelijke voorwaarde aan de vergunning te verbinden.
- 39 Op basis van ontwerpvergunning 1 kan Electrabel alle soorten steenkool verstoken die op de markt verkrijgbaar zijn mits voldaan wordt aan de emissie eisen.
- 40/41 Bij ontwerpvergunning 2 is conform het Ontwerp-Besluit verbranden afvalstoffen de SO₂eis verder aangescherpt. Maatregelen M12 en M13 kunnen een rol spelen bij het voldoen aan deze norm.
- 42/43 Wij zijn van mening dat er nader onderzoek uitgevoerd zou kunnen worden. In ontwerpvergunning 2 is dit echter in het licht van de mogelijkheden die het Ontwerp-BVA kent niet voorgeschreven.

Het toetsen van emissies aan het standstill beginsel (los van wat hiervoor gezegd is over de door MOB geuite veronderstellingen over de nu te vergunnen jaarvrachten) stoelt op een onjuiste interpretatie van het wettelijke afwegingskader van het vergunningenhoofdstuk van de Wet milieubeheer. MOB geeft, zoals hiervoor al is gezegd, een vertekend beeld van de werkelijkheid. De door MOB getrokken conclusies zijn onjuist.

Wat betreft stand der techniek verwijzen wij naar eerdere opmerkingen hieromtrent.

Ad 5

Vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De Nederlandse wetgever is van mening dat met de huidige regeling van de Wet milieubeheer (paragraaf 8.1.3.2) en de regeling terzake in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is voldaan aan de door MOB bedoelde vereisten van de IPPC-richtlijn van de Europese Unie. Van de juistheid van die constatering gaan wij uit. De rechter, die Nederlandse wet aan regelingen van Europees recht moet toetsen, heeft talloze malen gelegenheid gehad de vinger op een eventuele onregelmatigheid te leggen, maar dat niet gedaan. Daaruit leiden wij af dat de rechter van oordeel is dat de betreffende twee Nederlandse wetten voldoen aan de vereisten van de IPPC-richtlijn. Een gecombineerde aanvraag is op grond van beide genoemde wetten slechts nodig en mogelijk, indien voor beide wetten een vergunningprocedure voor respectievelijk het aangevraagde project en de voorziene verandering van de lozing ten opzichte van de eerder vergunde lozing, nodig is. Voor een beoordeling van het laatste is uitsluitend de oppervlakterwaterbeheerder bevoegd. Deze heeft meegedeeld dat geen nieuwe lozingsvergunning nodig is. Derhalve valt er ook geen gecombineerde aanvraag in behandeling te nemen.

Met betrekking tot de door MOB gedane verzoeken:

Evenals bij de ontwerpvergunning 1 zijn ook bij ontwerpvergunning 2 transmissieberekeningen uitgevoerd. Naar onze mening is er geen onjuiste informatie verstrekt met betrekking tot de onderwerpen die in het kader van deze vergunningprocedure van belang zijn. Wij zijn van mening dat reclamant de beschikbare informatie onjuist heeft geïnterpreteerd. Er hoeft ons inziens dan ook geen aanvullende informatie ter inzage gelegd te worden ter vervanging van onjuiste informatie. Wij bestrijden dat ontwerpbeschikking 1 onzorgvuldig tot stand is gekomen. Wel zien wij in dat de wijze van stellen van voorschriften tot onjuiste conclusies over de te vergunnen emissie-omvang aanleiding kan geven. In ontwerpbeschikking 2 wordt hierover nadere uitleg gegeven. Ontwerpvergunning 2 is gemodelleerd aan de hand van het Ontwerpbesluit verbranden afvalstoffen met een uitvoerige motivering.

Over de door MOB in bijlagen aangevoerde stukken, waarvan MOB verzoekt die als integraal onderdeel van haar bedenkingen te beschouwen merken wij op:

Bijlagen 1 en 7: Over het MER zijn overwegingen in ontwerpvergunning 2 opgenomen.

Bijlagen 2, 3, 4, 5, 6 en 8 bevatten geen bedenkingen.

brief MOB (14 augustus 2001)

1   Uit onze hierbovenstaande reactie kan geconcludeerd worden dat het buiten behandeling laten van de aanvraag van Electrabel niet aan de orde is.

2/3   De aard van veel opmerkingen van MOB tijdens de zitting van 13-8-2001 was zodanig, dat een gedachtewisseling naar aanleiding daarvan onmogelijk was. In het bovenstaande hebben wij aangegeven dat een deel van de tijdens de zitting mondeling aangehaalde documenten en gegevens (die ook in MOB's brief van 12-8-2001 worden genoemd) niet relevant zijn voor een besluit of bestaan uit verkeerde citaten of onjuiste interpretatie van MOB van wel relevante documenten of regelgeving. Begrijpelijkerwijs kunnen medewerkers van onze dienst, die de vergunningaanvraag behandelen, tijdens de zitting zelf niet op tientallen stukken of beweringen ingaan, omdat zij die op dat moment niet ter beschikking hebben of niet onmiddellijk kunnen controleren.

Voor zover mogelijk heeft een gedachtewisseling plaatsgevonden. Daarbij is gebleken dat over de maximale vracht van verontreinigende emissies in de definitieve vergunning een bepaling in de vergunning gewenst was en dat ook het onderwerp "geur" en "dioxine" beter zouden moeten worden vastgelegd om voor derden voldoende duidelijkheid te verschaf-

fen. Deze resultaten had MOB ook met een andere opstelling tijdens de zitting kunnen bereiken. Overigens verwijzen wij naar ontwerpvergunning 2 over deze onderwerpen. De voorzitter van de zitting heeft leiding gegeven aan de vergadering; hij was inderdaad niet inhoudelijk voorbereid; hij had bij die zitting ook geen inhoudelijke taak. Hij is niet betrokken bij de behandeling van de vergunningaanvraag.

- 4 De constatering van MOB is juist. Zie onze reactie onder ad 3 (brief MOB 12-8), punt 4/9.
- 5 Zie onder ad 5 (brief MOB 12-8). Wij verwijzen MOB naar het terzake bevoegde gezag.
- 6 Als reclamant met vergunning op maat bedoelt een vergunning waarbij een koppeling is gelegd met het milieuzorgsysteem van de aanvrager is zijn stelling juist.
- 7 Zie onder ad 1 (brief MOB 12-8).
- 8 Zie de reactie op brief MOB 12-8.
- 9/10/11/12 Deze beweringen zijn onjuist.
- 13 De constatering dat in ontwerpvergunning 1 het betreffende document niet is vermeld, is juist.
- 14 Ook het hier genoemde document is niet in ontwerpvergunning 1 genoemd. De vertaling van dit document naar een maximaal voor Electrabel vast te leggen fluor-emissie, zoals MOB wil, is niet in overeenstemming met het genoemde document. Zie hiervoor ontwerpvergunning 2.
- 15 De constatering van reclamant dat in ontwerpvergunning 1 niet is vermeld dat voor nikkel de minimalisatieverplichting geldt is juist. De hoogte van de genoemde factor is niet nader onderbouwd en derhalve niet door ons te onderschrijven.

Wij zijn niet van mening dat de aanvraag niet voldoet aan de wettelijke vereisten en zullen de vergunningprocedure niet afbreken. Om in de inleiding van dit stuk aangehaalde redenen leggen wij een nieuwe ontwerpvergunning ter inzage.

Het verzoek van MOB om een saneringsprogramma voor fluoride in/rond Nijmegen wordt niet in het kader van de onderhavige vergunningprocedure afgehandeld.

Vereniging Stedelijk Leefmilieu

- 1 Wij beschouwen de aanvraag als ontvankelijk. Zie ook de bespreking van de 1e set bedenkingen ingebracht door de MOB.
- 2.1. In ontwerpbeschikking 2 is meer aandacht gegeven aan het onderwerp vergunning op maat en het provinciale beleid in deze.
- 2.2. VSL gaat er vanuit dat, als de genoemde bijlagen geen onderdeel uitmaken van de vergunning, zij ook geen rol spelen bij het tot stand komen van de vergunning. Dit is niet zo.
- 3 Bij het bepleiten van een verbod van bijstook van afvalstoffen, omdat de rookgasreinigingsvoorzieningen van Electrabel niet zijn zoals die bij afvalverbrandingsinrichtingen, gaat VSL voorbij aan het feit dat bij Electrabel om bijstook van geselecteerde stromen biomassa gaat hetgeen bij vuilverbrandingsinrichtingen niet het geval is.
De transmissieberekeningen die volgens reclamant ontbreken zijn wel uitgevoerd. zie hierover het gestelde in de bespreking van de bedenkingen van het MOB.
De bijdrage aan de CO2 reductiedoelstellingen is niet een onderwerp dat in het kader van deze vergunning ter discussie staat.
Er is geen overleg gevoerd met het AOO, wel is het AOO schriftelijk betrokken bij de vergunningprocedure en in de gelegenheid gesteld een standpunt in te brengen.
- 4 Arbeidsomstandigheden zijn geen onderwerp die via de milieuvergunning geregeld moeten worden. Voor andere onderwerpen met betrekking tot SRM-materiaal verwijzen wij naar onze reactie op de door MOB ingezonden opmerkingen. De overweging in

ontwerpvergunning 1, dat wij niet van mening zijn dat de centrale zich ontwikkelt tot een "allesbrander", onderschrijven wij nog steeds.

Ook voor emissies, emissieruimte en toepassing van het ALARA-beginsel verwijzen wij naar het hierboven gestelde. De mogelijke gevolgen voor het milieu zijn in het MER voldoende beschreven.

- 5 Met een dioxine-norm conform de voor vuilverbrandingsinrichtingen gebruikte dioxine-norm in deze vergunning, zoals VSL wil, wordt meer dioxine-emissie vergund dan als gevolg van de in het inwerking zijn van de centrale onder in de aanvraag beschreven condities zou plaatsvinden. Zie voorts ontwerpvergunning 2.
- 6 In verband met de door VSL aangesneden vraag is bij vaststelling van ontwerpbeschikking 2 een maximum omvang in warmte inhoud voor proefnemingen vastgelegd, teneinde de daarmee gemoeide brandstof niet voor grotere hoeveelheden aan een doelmatigheidstoets te onttrekken. De waarborgen voor de omgeving zijn overigens voldoende vastgelegd.
De constatering dat er op basis van de ontwerpvergunning proeven mogen worden genomen met afvalstoffen met bijna geen stookwaarde is juist.
- 7 Wat reclamant stelt is onjuist.
- 8 Bij ontwerpvergunning 2 zijn voorschriften 6.2.4 en 6.4.2 (ontwerpvergunning 1) geschrapt. Zie overigens ontwerpvergunning 2. Van de definitieve vergunning zal het dictum gehandhaafd worden, de overwegingen zijn geen basis voor handhaving maar redeneringen die basis vormen voor het dictum van het besluit.
- 9 Wij onderschrijven de mening VSL niet.
- 10 In ontwerpvergunning 2 worden voorschriften met betrekking tot geurhinder opgenomen.
- 11 In ontwerpvergunning 2 is een voorschrift opgenomen met betrekking tot vervoersmanagement.
- 12 Laden en lossen en intern transprot (in de dagperiode) maken onderdeel uit van de aangevraagde bedrijfsvoering. Dit achten wij niet in strijd met het belang van het milieu, gezien dit maar een zeer klein deel van de tijd zal plaatsvinden. Zouden deze activiteiten worden geweigerd, dan zou sprake zijn van een verkapte weigering van de aangevraagde bedrijfsvoering. Voor deze activiteiten is vergunninghoudster vrijgesteld van de norm voor piekgeluid. Dit is in lijn met de jurisprudentie.
Het akoestisch rapport maakt onderdeel uit van de vergunningaanvraag en dient als zodanig als informatie voor de in de vergunning vastgelegde geluidimmissienormen (de normen zijn volgens berekeningen haalbaar). Er kan in de vergunning naar het akoestisch onderzoeksrapport verwezen worden, omdat het voldoende geïdentificeerd is. In ontwerpvergunning 2 wordt een kaartje met geluidmeetpunten als bijlage toegevoegd.
- 13 Het verbranden van gevaarlijk afval wordt niet aangevraagd en wordt niet vergund.
- 14 Zie de reactie op de beide brieven van MOB.

Gelderse Milieufederatie

Ad algemeen

Centrale Nijmegen wordt onzes inziens niet een afvalverbrandingsinrichting waar energie wordt opgewekt (zie onder punt 3 van onze reactie op VSL). Voor installaties waarin afval wordt verwerkt is een EU-richtlijn in werking getreden die momenteel in de Nederlandse wetgeving wordt geïmplementeerd. Centrale Nijmegen valt in de termen van de richtlijn onder "meeverbrandingsinstallaties" en niet onder "verbrandingsinstallaties". In ontwerpvergunning 2 houden wij hiermee al rekening.

Ad *onduidelijke stromen*

Wat reclamant stelt is onjuist. Van de bij te stoken stoffen moet bijstook doelmatig zijn; de doelmatigheidstoets voorkomt dat te prefereren methoden van hergebruik voor specifieke stromen onbenut blijven. Zie verder ontwerpvergunning 2. Diermeel is voor Electrabel onbruikbaar in verband met de samenstelling. In ontwerpvergunning 2 is conform het Ontwerp-BVA een limitatieve lijst van afvalcategorieën opgenomen.

Ad *Nadelige gevolgen voor het milieu*

Het standpunt van GMF heeft betrekking op vergelijkingsalternatieven voor energie-opwekking en voor afvalverbranding. Deze onderwerpen zijn in het kader van het MER aan de orde geweest. Het ontstaan van dierlijke vetten staat in deze procedure niet ter discussie. Van het feit dat GMF het voorkomen van afvalstromen voorstaat en dat anders hergebruik van materialen of producten de voorkeur verdient boven verbranding hebben wij kennis genomen. De ontwerpvergunning (zowel nr. 1. als nr. 2) sluit aan op (komend landelijk) doelmatigheidsbeleid.

Voor ons standpunt over het MER verwijzen wij naar ontwerpvergunning 2. Voor zover de GMF zich aansluit bij hetgeen MOB naar voren heeft gebracht, verwijzen wij naar onze reactie op de beide brieven van MOB.

Vrijwillige milieurecherche

- 1 Wij verwijzen naar de inleiding bij deze reactie en de opmerkingen onder ad 1 bij de eerste brief van MOB.
- 2/3 Uitsluitend de inhoud van een ontwerpvergunning kan onderwerp zijn van bedenkingen, niet de persoon van bij een procedure direct of indirect betrokkenen. Indien concreet wordt gemaakt tegen welke onderdelen van ontwerpvergunning 2 de Vrijwillige milieurecherche bedenkingen heeft, zal daarop door ons gereageerd worden.

Philips Semiconductors B.V.

- 1 De bedoelde informatie voor wat betreft concentraties is in het MER opgenomen. Ook in ontwerpvergunning 2 zullen gemotiveerd geen jaarvrachten opgenomen worden. De betekenis van de luchtkwaliteit voor de beoordeling van de aanvraag van Electrabel komt in de ontwerpvergunning 2 uitdrukkelijk aan bod. komen.
- 2/3 De gevolgen van de fluoride emissie voor de omliggende omgeving ook i.c.m. cummulatie is in ontwerpvergunning 2 inzichtelijk gemaakt en leidt niet tot extra maatregelen voor Electrabel, anders dan al in de aanvraag genoemd.

Advies van B&W Nijmegen.

Ad *Doelmatigheid*

De doelmatigheid van het principe van biomassa bijstook in CG13 is in het MER behandeld. Zowel uit een Europese richtlijn terzake als komende nationale regelgeving daarover blijkt dat dit principe niet ter discussie staat. Een doelmatigheidstoets met betrekking tot emissies voegt daaraan niets toe. De emissie-omvang (zowel concentratie als vracht) moeten op zichzelf beoordeeld worden, voor zover daartoe geen regels of richtlijnen bestaan. In ontwerpvergunning 2 gaan wij daarop verder in.

Wij achten de doelmatigheid van bijstook van afval in ontwerpvergunning 1 en 2 in overeenstemming met (ontwerp-)beleid terzake. Boven een bepaalde stookwaarde wordt verbranden met het oog op energie-opwekking in dat beleid zonder meer als doelmatig beschouwd (ontwerp voor het Landelijk Afvalstoffenplan, van de Minister van VROM); voor afval onder die stookwaarde is het noodzakelijk dat per stroom (waarbij soort, omvang, samenstelling en herkomst meegewogen worden) het voor de doelmatigheidsbeoordeling bevoegde orgaan een uitspraak doet. De duur van de proefneming is beperkt tot 4 weken. De omvang van de proef en het aantal proeven per monostroom wordt in ontwerpvergunning 2 beperkt. Ook tijdens proefnemingen zullen de normale emissie-voorschriften gelden. Proefnemingen zullen betrekking hebben op niet in ontwerp-

vergunning 2 expliciet genoemde afvalcategorieën. Dat betekent dat Electrabel na een geslaagde proef een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer kan indienen voor een nieuwe afvalcategorie, en dat bij het besluit daarop ook de eventueel noodzakelijke doelmatigheidstoets wordt meegenomen. Overigens blijven alle emissievoorschriften en voorschriften voor opslag van materiaal gelden. Een ieder kan rechtsmiddelen tegen een verklaring over een melding op grond van artikel 8.19 Wm instellen.

Het Afval Overleg Orgaan heeft de procedurestukken tot en met ontwerpvergunning 1 ontvangen. Dit orgaan was in de gelegenheid over doelmatigheidsaspecten, zoals die in ontwerpvergunning 1 waren vastgelegd, advies uit te brengen. Er is geen advies door het AAO uitgebracht.

Ad   *Geluid*

De beschrijving van de positie van de geluid-beoordelingspunten is in het akoestisch rapport voldoende exact. Duidelijkheidshalve zal het kaartje met meetposities uit het akoestisch rapport als bijlage bij de vergunning gevoegd worden. Wij zijn van mening dat met de controlepunten als opgegeven volstaan kan worden. De omschrijving van L_{max} zal in ontwerpvergunning 2 worden aangepast wat betreft afblazen via veiligheden. Het overige stemt overeen met het geluidsrapport waarin maximaal 10 dB(A) verhoging wordt opgegeven. Incidentele verhogingen zijn niet aangevraagd en derhalve ook niet vergund.

Ad   *Brandpreventie*

Uit de stukken blijkt dat brandpreventie-maatregelen in door de gemeente/de brandweer voor de inrichting afgegeven gebruiksvergunningen vastliggen. Deze maatregelen worden door Electrabel beschreven in haar "aanvalsplan". Aangezien in het advies wordt gesteld dat het zeer onwaarschijnlijk is dat brand ontstaat met externe effecten (hetgeen voor de milieuvergunning een te beoordelen aspect is), menen wij dat het stellen van eisen in de milieuvergunning niet strikt noodzakelijk is. Wij gaan ervan uit dat de brandweer door middel van de door haar af te geven gebruiksvergunning de brandveiligheid afdoende heeft geregeld. Desondanks hebben wij in ontwerpvergunning 2 een brandveiligheidsrapport voorgeschreven waarin met brandweer e.e.a. moet worden vastgelegd.

Ad   *Lucht*

Met betrekking tot emissieplafonds, de fluor-emissie en geur wordt verwezen naar eerdere toelichtingen hieromtrent. Ontwerpvergunning 2 is in lijn met Ontwerp-BVA opgesteld. Dit geldt normering (ook voor dioxine), stof en meetverplichting.

Diffuse emissie is gereguleerd op basis van de NeR, voor puntbronnen op basis van NeR of strenger. Gezien de aangevraagde bedrijfsvoering en voorgeschreven maatregelen zien wij geen reden voor stofmeting en -modellering bij de kolenopslag.

Ad *Transport van en naar de inrichting*

In ontwerpvergunning 2 wordt een onderzoeksvoorschrift opgenomen met betrekking tot vervoersmanagement. Het stellen van eisen aan het soort en de aantallen transporten achten wij niet reëel zonder de gegevens uit een dergelijk onderzoek.

Advies van B&W Beuningen

In ontwerpvergunning 2 is uitgebreider ingegaan op het onderwerp "geur". Jaarvrachten worden daarin conform het Ontwerp-BVA niet vastgelegd. Daarbij is een uitgebreide motivering gegeven.

Publicaties in de media over de in ontwerpvergunning 1 toegestane fluor-emissie berustten, naar wij aannemen, op een verkeerde interpretatie van ontwerpvergunning 1, hetgeen mede aanleiding was voor een totaal herziene ontwerpvergunning 2.

Wij achten de omschrijving van het begrip biomassa voldoende helder. Een limitatieve opsomming van biomassa-soorten staat in ontwerpvergunning 2.

Advies Inspectie Milieuhygiëne Oost (brief d.d. 31 juli 2001)

de aanvraag

Wij zijn van mening dat de aanvraag voldoet aan het gestelde in en krachtens de wet milieubeheer.
vergunning op maat

Het advies over de verlening van een vergunning op maat berust op een kennelijke misvatting dat wij dit ingevuld hebben als ware het een vergunning op hoofdlijnen, zoals beschreven in de door de Inspecteur aangehaalde circulaire. De term vergunning op maat zoals die op pagina 5 van ontwerp 1 staat vermeld zal in ontwerpvergunning 2 nader worden gedefinieerd.

Een gewijzigd *aanvalsplan* wordt in ontwerpvergunning 2 voorgeschreven.

Het advies om *vloeistofdichte bakken* voor te schrijven voor de in voorschrift 5.2.4 genoemde opslagen berust op de kennelijke misvatting dat dit niet elders in de vergunning is geregeld. Dat is niet het geval. Hoofdstuk 4 (ook van ontwerpvergunning 2) reguleert alle noodzakelijke bodembeschermende voorzieningen.

Handhaafbaarheid voorschrift 6.4.2

Verwezen wordt naar ontwerpvergunning.

Laaglast en NOx

Dit onderwerp wordt in ontwerpvergunning 2 in lijn met het Ontwerp-BVA geregeld. Het verzoek om extra maatregelen te vereisen om de NOx emissie bij laaglast niet toe te laten nemen berust op de kennelijke misvatting dat de emissie van NOx bij laaglast en een niet functionerende DeNOx hoger is dan bij volle productie. Dit is niet het geval. De emissie gemeten in vracht neemt zelfs aanzienlijk af.

Nadere eisen met betrekking tot SRM-vet

De Wet milieubeheer stelt in beginsel het instrument van wijziging van de vergunning ter beschikking. Dat geldt ook voor een vergunning conform ontwerpvergunning 2 ten aanzien van opslag en handling van SRM-vet. Zie overigens ontwerpvergunning 2.

(brief 2)

Advies Inspectie Milieuhygiëne Oost (brief 27 september 2001)

Vergunning op Maat

Zie onze eerdere toelichting hierop en ontwerpvergunning 2. Dat ontwerpvergunning 1 tendeert naar een vergunning op hoofdlijnen berust op een kennelijk misvatting. De ontwerpvergunning 1 tendeert naar een traditionele vergunning waarbij geen koppelingen zijn gelegd met het milieuzorgsysteem en alleen verwezen is naar concrete maatregelen uit het milieuplan. Van flexibiliteit is nagenoeg geen sprake.

Niet duidelijk is het advies om een minder flexibele vergunning af te geven naast het advies emissieruimte vast te leggen. Juist het aanvragen en vergunnen van emissieruimte past in het kader van een meer flexibele milieuvergunning.

De variatie in het rookgasdebiet die de inspectie constateert is verklaarbaar als de opgaven van Electrabel daarover in hun context geplaatst worden. In het MER is voor 1998 een jaargemiddeld gerealiseerd debiet genoemd van 370 m³/s. In het jaarverslag is in een voorbeeldtabel opgenomen waar 2.600.000 m³/h is genoemd. Gezien de opgave elders in het MJV is het evident dat het rookgasdebiet bij vollast 2.000.000 m³/h is en dat derhalve de opgave van 2.600.000 m³/h niet juist is. Ook de gegevens in de aanvraag wijzen op een debiet bij vollast van 2.000.000 m³/s (550 m³ per GJ brandstof betrokken op 11% zuurstof, maximaal 40 GJ per jaar en 7500 uur per jaar).

Met betrekking tot de vergunde jaarvrachten in ontwerpvergunning 1 en de vragen daarover verwijzen wij naar ontwerpvergunning 2. Voor de lekverliezen en de invloed van de GAVO op de verwijdering van fluoride en kwik wordt verwezen naar eerdere opmerkingen hieromtrent.

Acceptatie biomassa

Voor biomassa zijn conform ontwerpvergunning 1 acceptatiecriteria van toepassing. De doelmatigheidstoets is conform het concept LAP tot stand gekomen. In ontwerpvergunning 2 zijn de toegelaten biomassasoorten anders, namelijk in lijn met het Ontwerp-BVA, vastgelegd. Wij verwijzen naar de considerans van ontwerpvergunning 2 hierover, en ook voor de betekenis die wij aan de genoemde Circulaire hebben gehecht.

De dioxine emissie is in ontwerpvergunning 2 gereguleerd.

De veronderstelling van de inspectie dat de verbrandingsprocessen van kolen en biomassa elkaar beïnvloeden wordt niet door het MER gesteund. Wij hebben ook geen reden om aan te nemen dat dit tot significante verschillen in emissies zal leiden. De proefcharges waarnaar verwezen wordt hebben voor enkele monostromen reeds plaatsgevonden.

De worstcase benadering in de ontwerpvergunning 1 is in ontwerpvergunning 2 verlaten.

Het formuleren van acceptatiecriteria voegt ons inziens niets toe en maakt ook geen onderdeel uit van de ontwerptekst van het Besluit verbranden afvalstoffen.

In de voorschriften van de ontwerpvergunning 2 is een onderzoeksverplichting opgenomen met betrekking tot de GAVO en additieven voor het waswater.

Het advies van de inspecteur om jaarvrachten op te nemen druist in tegen de Europese richtlijn en het daarop geënte Ontwerp-BVA van de Minister van VROM.

Reactie op mondelinge opmerkingen (13 augustus 2001)

- In ontwerpvergunning 1 hebben BLA-uitgangspunten wel degelijk een rol gespeeld, evenals regels voor acceptatie van afvalstoffen.
- Wij namen er kennis van dat het niet-beleggen van een tweede bijeenkomst voor bespreking van ontwerpvergunning 1 werd betreurd. Tijdens de zitting op 13-8 werden zoveel punten aan de orde gesteld (onder meer de inhoud van de eerstgenoemde brief van MOB), dat bespreking van ter zake doende vragen praktisch onmogelijk was. Voor het indienen van bedenkingen is tijdens de zitting voldoende gelegenheid geboden.
- Ten aanzien van PCB's wordt verwezen naar de Europese Richtlijn en het daarop geënte Ontwerp-besluit verbranden afvalstoffen. Ontwerpvergunning 2 is aan de hand daarvan vormgegeven.

Gedeputeerde Staten van Gelderland

Commissaris
van de Koningin

wnd. griffier

H 121.10